

Rešpekt

61-1015E, Jeffersonville, IN
(RESPECTS)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Rešpekt

(RESPECTS)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu večer 15.10.1961 v Jeffersonville, IN

¹ ...až donedávna, ako som opustil nemocnicu a nechal som to v rukách Pánových, že ak... Vedel, že som trochu zachrípnutý, pretože som nachladol. Ale pomyslel som si, že ak by bola mama dostatočne zdravá, že by som mohol prísť, tak by som vás znovu prišiel dolu navštíviť. Pretože, ak vidím niekoho ležať tak ako mamu, a vedia, že tieto ďalšie matky a otcovia tu, že my všetci musíme prísť do toho miesta, viete. A keď na to pomyslím, som veľmi vďačný za to, že ona je pripravená ísť.

² A potom ďalšia vec, chcel by som to cirkvi vyjadriť... Myslím, že som videl tam vzadu sestru Wilsonovú. A potom sú tam brat a sestra Sothmannoví, pravdepodobne niekde tu v budove. A niekoľkí z vás, ktorí ste mi ponúkali pomoc pri mame toho večera a podobné veci, to je skutočne chvályhodné. A ja si cením všetko, čo ste urobili. Pravdupovediac, rodina je unavená, viete, sme tam každú noc. A len... A tak väčšina z nich pracuje, tak to Méda a ja alebo Delores, a ona má deti v škole a je to tak trochu ťažké rozdeliť si to takto medzi nás a to sa unavíte. Sotva dokážete chodiť a nevíete ani rozoznať deň od noci, len veľmi ťažko, zvlášť, keď sa už dostanete do veku, ako som ja a Méda, viete, nie je potrebných veľmi veľa nocí, aby vás to unavilo, keď vám už trochu pribudne rokov.

³ A tak som si zvykol myslieť, že by som dokázal vydržať hore deň i noc. Išiel som z Kalifornie na svojom starom Forde, model T, a trochu som začal byť po ceste unavený a trvalo mi to štyri alebo päť dní, možno sedem dní, kým som tam prišiel. A išiel som deň a noc. A trochu som sa unavil, prehodil som si cez auto plachtu, zašiel som kúsok do prémie, pospal som si pár hodín a išiel ďalej. Odvtedy som sa veľmi zmenil, brat Neville. Jednoducho si uvedomujem, že mi už minulo dvadsaťpäť.

⁴ A tak je to privilegium byť tu dnes večer v dome Pánovom. A dnes ráno som mal pár poznámok, mal som tu pár poznámok, ktoré by som chcel... ktoré mi Pán dal. A pomyslel som si, že by som možno dnes ráno, ak budem mať príležitosť, na to hovoril, pretým, ako sa budem modliť za chorých. Ale tým, že sa nám to pretiahlo pri tých

otázkach dnes ráno, pomyslel som si, že možno, ak bude mama lepšie, tak to bude možno znamením, že mám dnes večer znovu prísť sem a možno trochu hovoriť, ak by to nenarušilo v niečom program brata Nevilla.

⁵ A ako som tam stál v tej miestnosti, počul som jedno ohromné svedectvo jednej kresťanskej sestry, ktorá je dnes večer s nami. Ona bola dnes ráno v modlitebnom rade a modlila sa, stála tam za niekoho iného. A v jej izbe, tmavej izbe, je tam „Pánova Večera“, „Pánova posledná večera.“ A je to tam tak, že slnko z nijakého smeru nemôže do tej miestnosti zasvietiť. A stalo sa, že dnes popoludní sa tam dala vidieť táto svätožiara svetla, keď sme zakončili kázanie na cirkevné veki, bolo to len viac ako taká dúha a ona prišla rovno nad hlavu Pána Ježiša. A ona to chvíľu pozorovala. A išla a povedala to svojej sestre, nakoľko rozumiem tomu svedectvu, a oni prišli a dlhý čas to obdivovali, asi hodinu alebo tak nejako. A potom zavolali jedného kazateľa zo susedstva a to bol brat Stricker, aby videl tento jav. Oni tam prišli a pozorovali to asi až do piatej, tak nejako. A oni požiadali toho kazateľa, aby sa pomodlil, a on cítil, že sa ani nedokáže modliť alebo také niečo.

⁶ Medzičasom niekto vydal posolstvo (A oni dávali výklad toho, čo to znamenalo), a prišlo späť posolstvo cez vypovedanie posolstva a bolo povedané, že oni to „zle vyložili“ a že to nepodali správne. Myslím, že je to tak, že, sestra Bruce? Oni to nepodali správne. Bolo povedané, že to znamenie znamenalo, malo im to ukázať, že Boh si ich cení, pretože uverili tomu posolstvu, ktoré tu vychádza z modlitebne. A bolo im povedané, že uvidia väčšie veci ako toto, veci, ktoré sa budú diať, že uvidia dokonca anjelov vystupovať a zostupovať a vystupovať.

⁷ A tak my žijeme v posledných dňoch a sme blízko času konca. A ja... Toto znie možno pre niektorých ľudí hrozne, ale pre kresťanov, ja som rád, že sme tu. Som rád, že sme na konci.

Raz som to povedal v jednom zhromaždení. A niekto so mnou hovoril a povedal, „Čo tým myslíš? Chceš tým povedať, že by si bol rád, keby si uvidel prísť koniec sveta?“

Povedal som, „Ó, áno, pane.“ Povedal som, „Iste.“

On povedal, „No, to neznie rozumne, že by niekto chcel vidieť prísť koniec sveta.“ Povedal som, „Na konci sveta, to je ten čas, kedy Ježiš prichádza, a to je Ten, ktorého chcem vidieť.“ A povedal som, „Biblia hovorí, že, 'Všetci tí, ktorí milujú Jeho príchod...' Vidíte?“

A je to radosť vedieť, že tieto staré veci života tu v jednom z týchto dní pominú a my Ho uvidíme.

¹² Ale prednedávnom, hovorí sa, že dolu, ó, pred mnohými rokmi, keď ešte bolo otroctvo... A bol tam jeden černochoch, ktorý zvykol spievať staré cirkevné piesne, vidiecke spevy. Oni sa spolu zišli a kázali tam tým otrokom, slúžili medzi nimi, viete, a mali tam zhromaždenia. A jedného večera tam bol jeden starý chlapík spasený. A keď zostal spasený, vtedy vedel, že je slobodný. A tak začal hovoriť tým ostatným otrokom nasledujúce ráno na plantáži, hovoril, „Som slobodný.“

A tak tam prišiel jeho šéf a odtiahol ho na bok a povedal mu, „Pozri sa sem, Sam.“ Povedal, „Čo je to, čo ťa to počujem hovoriť medzi otrokmi, že si slobodný?“

On povedal, „Áno, pane.“ Povedal, „To je pravda.“ Povedal, „Včera večer na zhromaždení som bol oslobodený od zákona hriechu a smrti.“ To je to. To je to.

¹⁵ Zákon hriechu a smrti, ja som bol od toho oslobodený. Raz si tam bol zviazaný (Vidíš?), ale teraz si od toho slobodný. Ako som povedal dnes ráno, smrť prebýva iba v hriechu. Hriech a smrť je to isté. Rozumiete? Ale keď ste preč od hriechu, ste preč od smrti, ale zatiaľ čo ste v hriechu, ste v smrti. Vidíte? A tak preto, keď ste slobodní od zákona hriechu a smrti, ste novým stvorením v Kristu Ježišovi a potom ste slobodní.

A jeho šéf mu povedal, „Sam, či to skutočne tak myslíš?“

On povedal, „Áno, pane.“ A povedal, „Pán mi včera večer povedal, aby som hovoril mojim ľuďom a povedal im, že môžu byť oslobodení od zákona hriechu a smrti. Hoci sme otrokmi, stále môžeme byť slobodní od zákona hriechu a smrti.“

On povedal, „Sam, či to naozaj tak myslíš?“

On povedal, „Pane, neviem, čo po tomto so mnou urobíte, potom, ako toto poviem, ale hovorím vám, že ja som slobodný človek.“ On povedal, „Som slobodný od zákona hriechu a smrti.“

A on povedal, „Sam, ja som tiež kresťan, vieš. A preto, keď ťa Boh oslobodil od hriechu a smrti a si kresťanom a cítiš, že chceš o tom povedať svojim bratom, tak dnes ráno ťa uvoľňujem a podpíšem ti prepustenie. A môžeš byť slobodným človekom, nikým nezviazaný, aby si kázal Evanjelium svojim bratom.“

²⁰ Povedal, že ten starý chlapík kázal mnoho, mnoho rokov a potom, ako to býva s nami všetkými, kedy prichádzame na koniec svojej cesty. A keď prichádzame na koniec svojej cesty, keď on prišiel na ten koniec a ležal v bezvedomí, povedali, že, ó, možno niekoľko

hodín. A mnohí z jeho bielych bratov ho prišli navštíviť. A náhodou tam práve bola skupinka ľudí v tej budove, keď sa zobudil a prišiel k sebe. Poobzeral sa a povedal, „Chcete povedať, že ja ešte nie som tam?“

A oni povedali, „Sam, ty si spal.“

On povedal, „Nie,“ povedal „Nespál som.“ Bol som na druhej strane.“

A tí bratia, kazatelia, povedali, „Sam, povedz nám, čo si videl na tej druhej strane?“

Povedal, „No,“ povedal, „Vstúpil som do veľkej perlovej brány,“ a povedal, „Keď som tam vstúpil,“ povedal, „videl som trón a videl som Ho.“ A povedal, „A tu prišiel anjel a povedal, 'Ty si Sam?'“

On povedal, „Som.“

Povedal, „Sam,“ povedal, „tu je rúcho a koruna.“ Povedal, „Toto si získal, Sam, kvôli tým veľkým skutkom, ktoré si urobil na zemi.“

On povedal, „Nehovorte mi o rúchu a korune ako o odmene.“

On povedal, „Čo by si chcel ako odmenu?“

Povedal, „Dovoľte mi len dívať sa na Neho tisíc rokov.“

²⁶ Myslím, že my to všetci tak cítime, že? Ja nechcem žiadne rúcha a koruny a paláce, chcem sa len dívať na Neho. Chcel by som sa len na Neho dívať a len, viete. Nechceli by ste len... Chcel by som len chytiť tvoju ruku, brat Neville, zatiaľ čo to robím. Mohli by sme to urobiť spolu, povedať, „Pomysli na to, brat Neville, ako sme bývali v modlitebni v horúčave aj v zime a podobne. Ale pozri sem, na čo sa dívame, na Syna živého Boha.“ To by bolo nádherné, len sa pozrieť a vidieť, vidieť Jeho črty.

²⁷ Dvakrát som vo svojom živote, trikrát som Ho videl vo videní. Zakaždým vyzeral rovnako. Ale neexistuje na svete žiaden umelec, ktorý by kedy dokázal namaľovať Jeho obraz. Oni môžu namaľovať niečo, čo vyzerá ako On. Ale On pre mňa vyzeral ako človek, ktorý by mohol vypovedať svet z existencie, a pritom bol taký milý a súcitný, že neexistuje žiadne... Je tam jednoducho príliš veľa charakteristických čŕt, ktoré by umelec nedokázal vôbec štetcom zachytiť. A ja Ho istotne chcem jedného dňa vidieť osobne.

²⁸ A často som myslel, kedy... Chcel som Ho vtedy veľmi počuť, keď zodvihol tie vzácne ruky a povedal, „Podťe ku Mne.“ Vidieť ten unavený, ustatý výraz na Ňom, kedy bol unavený a ustatý z cesty a

povedal, „Podťte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažený, Ja vám dám odpočinutie. Vezmite na seba svoje jarmo a učťe sa odo Mňa,“ povedal, „pretože som mierny a pokorný.“ Rád by som Ho to počul povedať. Nebol som tam v tom dni. Nestál som tam s Petrom, Jakubom a Jánom. Ale dúfam, že budem jedného dňa stať pri nich, kedy Ho budem môcť počuť povedať, „Dobre, môj dobrý a verný sluha, vstúp teraz do radosti Pánovej.“

²⁹ A len pomyslieť, že práve tí, ktorí napísali túto Bibliu: Pavol, Izaiáš a Jeremiáš a všetci apoštolí a tí vzácní bratia, kdekoľvek teraz sú, kdekoľvek teraz sú... Páve ten istý Boh, ktorý s nimi konal, aby tieto veci predvidel a napísal ich, a tak ďalej, a dal im dary Biblie, proroctvo a hovorenie v jazykoch a znamenía a zázraky, a tak ďalej, tí istí muži, kdekoľvek teraz sú, my budeme s nimi. Ten istý Boh s tou istou vecou. To už viac nie je „hádam,“ my to teraz vieme (Vidíte?), pretože On je skutočne prítomný, a my vieme, že to tak je. Tak nemali by sme byť tými najšťastnejšími ľuďmi na zemi? Po čom viac by sme túžili?

³⁰ Dnes popoludní som hovoril s jedným starším mužom, myslím, že povedal, že má osemdesiatosem alebo osemdesiatdeväť rokov, a on sa práve nedávno stal kresťanom. Pokrstil som ho na Meno Ježiša Krista, keď nemal na sebe nič, iba obyčajný nedeľný oblek. Vzal som ho do vody. Myslím, že brat Wood mu požičal jedny nohavice alebo niečo, a my sme ho tam pokrstili vo vode. A on mi povedal, že keď bol ešte chlapec... On je teraz bohatý človek. A keď on bol ešte len chlapcom, povedal, ako pracoval za tridsať dolárov mesačne. On sa nikdy neoženil, až kým nebol starým mužom. On povedal, že ako túžil, že aby keď zostarne, aby nemusel žobrať a ležať na ulici. Ako si on vzal tých pár drobných, ktoré si ušetril, a vložil ich do práce a to skutočne zafungovalo a oni sa nahromadili a zarobili mu. A tak on je tu teraz a má osemdesiat niečo rokov, osemdesiatosem alebo osemdesiatdeväť, myslím, že povedal, veľmi blízko deväťdesiatky, stále chodí a dnes ráno sedí tu v cirkvi. A tak on je potom dostatočne zabezpečený, aby sa nemusel obávať. Ak by žil ďalších sto rokov, nemusel by sa obávať, čo sa týka financií, a tak ďalej: je to dobrosrdečný, dobrý, svätý brat, robí všetko pre kresťanov a robí veci, ktoré vie, ako robiť.

A potom som povedal, „A ponad to všetko, môj vzácny brat, keď si mal osemdesiatosem alebo osemdesiatosem rokov, Boh sa vo Svojom milosrdenstve načíahal dolu a dal ti večný život s nebeským domovom.“ Čo viac by si si prial v živote mať? Tak veru.

³² A všetko to bohatstvo, ktoré by sme mohli naakumulovať, a všetky veci, ktoré by sme mohli robiť na zemi, nezáleží na tom, čím sú,

čo ten človek urobil, musíte zomrieť a zanechať z toho každý jeden kúsok.

*Nežiadaj si tieto márne bohatstvá sveta,
Ktoré tak rýchlo upadajú,
Buduj svoje nádeje na večných veciach,
Tie nikdy nepominú.*

To je pravda, „Drž sa Božej nemennej ruky,“ mám rád tú pieseň. Zvykli sme to tak často v modlitebni spievať.

*Čas je naplnený rýchlymi zmenami,
neobstojí ani nepohnutý kúsok zeme.
Buduj svoje nádeje na večných veciach,
Drž sa Božej nemennej ruky!*

³⁴ Moja stará matka tam leží dnes večer. Ak by som mal sto miliónov dolárov, dal by som každý cent z toho, aby som sa s ňou mohol hodinu porozprávať. Dal by som. Istotne. A čo ak by ona mala sto miliónov dolárov, čo by to pre ňu teraz urobilo? Nie je to nič. Rozumiete? Tie veci, ktoré má, ona nezanechala žiadne zemské poklady. Ale ona zanecháva toto: Ona pozná Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa. To je tá hlavná vec.

³⁵ Pred tvárou tohto všetkého urobme dnes večer inventúru samých seba. Pomyslime len na to predtým, ako sa budeme modliť, „Ako dnes večer stojím pred Bohom?“ Prekontrolujme svoje srdcia a zistíme to. „Pane, ak by som dnes zranil nejakú dušu, ak by som spôsobil, že by jedna noha zablúdila, čokoľvek, čo som urobil alebo povedal, čo bolo zlé, ó, Bože, odpusť mi to.“ Nechajme...

*Moja viera hľadá ku Tebe,
Ty, Baránku z Golgoty, Božský Spasiteľ,
počuj ma teraz, zatiaľ čo sa modlím,
vezmi preč všetky moje viny
a dovoľ mi od tohto dňa byť cele Tvoj.*

*Zatiaľ čo v zmätku temnosti kráčam
a šíri sa okolo mňa smútok,*

*bud' Ty mojím Vodcom;
nech sa temnosť zmení v deň.
Zotri slzy i žiale.*

Ani mi nikdy nedovoľ zblúdiť od Tvojho boku!

³⁶ Zachovaj ma na tej ceste, Pane. Zachovaj ma v centre Tvojej vôle. Mladý alebo starý, nevieme, aký starý môžeš byť, a pritom môžeš mať aj osemdesiat rokov, a ak by si žil do rána, prežil by si mnohých šestnásťročných chlapcov a dievčatá. Bude mnoho šestnásťročných chlapcov a dievčat, ktorí sa pôjdu stretnúť s Bohom ešte pred svitaním rána. To je pravda. Tak vek s tým nemá nič spoločné. Tá vec je, si pripravený stretnúť sa s Ním? To je tá hlavná vec. Pomyslime na tieto veci teraz, zatiaľ čo sa modlíme, ako skloníme svoje hlavy.

³⁸ Ó, milostivý a svätý a vzácny Otče života, prichádzame do Tvojej prítomnosti, všemohúci Bože, aby sme Ti dali vďaka z hĺbky našich sŕdc, že máme to privilegium sedieť dnes večer tu. Ako som chodil prednedávnom hore a dolu po nemocnici a díval som sa tam a boli tam ľudia, ktorí boli v bezvedomí a niektorí krváčali a plakali a iní boli pomätení a pripútaní na posteli, ó, Bože, modlím sa, aby bol každý jeden z nich pripravený, Otče, aby boli pripravení stretnúť Ťa, ak by náhodou odišli z tohto života. A pomyslieť, Pane, že to by sme mohli byť my, každý jeden z nás tu, nebyť Tvojej milosti. Ale Ty si nám nechal žiť, aby sme sa tu znovu dnes zišli spolu, aby sme urobili prípravu. Tie veci prechádzajú našimi srdcami a myslami, Pane. A zatiaľ čo skúmaš vnútornosti nášho srdca, ak je pri nás nejaká nečistá vec, Pane, vezmi to preč, Otče. Bože, zasväť naše duše Tebe.

Ďakujeme Ti za všetko, čo si urobil a čo veríme, že urobíš. A ohľadne toho svetla, ktoré sa dnes objavilo v dome sestry Bruce, ďakujem ti za to, Pane, to im dá silu.

⁴⁰ A teraz, Pane, modlím sa, aby si dnes večer udelil, aby boli naše duše ustavične obcerstvované v Tvojej prítomnosti tu v tejto modlitebni. Ďakujeme ti, Otče, za túto modlitebňu. Ďakujeme ti tu za jej pastora, nášho pastora, brata Nevilla, muža pokory, muža bezúhonnosti, muža, ktorý je plný Božej lásky pre Krista a pre Jeho cirkev. Modlím sa, aby si ho žehnal, tiež jeho milú spoločníčku a ich deti. A, Pane, nech dlho prebývajú tu medzi nami na zemi. Udeľ to. Drž chorobu preč od ich dverí a zachovaj ich zdravými. Drž chorobu preč od všetkých našich dverí, Pane, a zachovaj nás zdravými, aby sme Ti tak mohli slúžiť.

41 A teraz kladieme svoje duše na oltár, aby sme boli preskúmaní, ako o chvíľu otvorím svoje oči, aby som prečítal Tvojej Slovo, ak to bude Tvoja vôľa, a keď na mňa padol dnes večer los, aby som sa snažil zlomiť chlieb života pre ľudí. Teraz, Pane, pomôž mi povedať niečo, čo by pomohlo niektorej biednej, unavenej duši, ktorá je dnes večer tu. Pomôž, aby to mohli byť tiež slová nápravy, aby sme tak vedeli, ako sa správať, čo by sme mali robiť a ako by sme mali žiť v tomto prítomnom svete, ak očakávame, že naším domovom bude Nebo. Udeľ to, Pane. A uzdrav choroby. Ak sú medzi nami takí, ktorí sú chorí, modlíme sa, aby si ich uzdravil. Posilni tých, ktorí sú ustatí. Modlíme sa za nich.

Modlíme sa nielen za túto cirkev, ale aj za ostatné cirkvi, ktoré sú po celom svete, kde sa modlia a sú prednášané modlitby pred Bohom a kde mnohé desiatky tisícov hladných srdc svätých volajú, „Príď, Pane Ježišu, príď.“ Ó, Ty istotne jedného dňa vypočuješ naše volanie a prídeš.

Ak je naším údelom, aby sme odišli predtým, ako bude ten príchod, vieme, že trúba zatrúbi a mŕtvi v Kristovi vstanú najprv. My vyjdeme a budeme jedného dňa stáť v Tvojej prítomnosti. Ďakujeme Ti za toto a očakávame na ten čas a priprav teraz naše srdcia. Lebo to prosíme v Mene Ježiša. Amen.

44 Tak dnes večer neočakávam, že budem hovoriť veľmi dlho, možno tridsať minút alebo štyridsať na jednu malú tému, ku ktorej by som chcel najprv prečítať miesto Písma, ktoré nachádzame v knihe Žalmov, Žalm 105, a prečítame od 15. verša vrátane. Zatiaľ čo budem čítať tento Žalm, chcem, aby ste počúvali veľmi pozorne čítanie Slova, pretože Božie Slovo nikdy nezlyhá.

Oslavujte Hospodina! Vzývajte jeho meno! Oznamujte jeho skutky medzi národami! (Pomyslite len na to.) ***...oslavujte Hospodina! Vzývajte jeho meno! Oznamujte jeho skutky medzi národami!***

Spievajte mu, spievajte mu žalmy! Rozmýšľajte o všetkých jeho divoch!

Chváľte sa menom jeho svätosti. Nech sa raduje srdce tých, ktorí hľadajú Hospodina!

Hľadajte Hospodina a jeho silu; hľadajte jeho tvár ustavične!

Pamätajte na jeho divy, ktoré učinil, na jeho zázraky a na súdy jeho úst,

vy, semeno Abraháma, jeho služobníka, synovia Jakobovi, jeho vyvolení!

On je Hospodin, náš Boh; jeho súdy na celej zemi.

Pamätá na veky, na svoju zmluvu, na slovo, ktoré prikázal, na tisíc pokolení,

na svoju zmluvu, ktorú učinil s Abrahámom, a na svoju prísahu, ktorú prisahal Izákovi.

A postavil to Jakobovi za ustanovenie, Izraelovi za večnú zmluvu

povediac: Tebe dám Kananejskú zem za podiel vášho dedičstva,

vtedy, keď ich bol ešte len malý počet, keď ich bolo máličko, a boli v nej pohostínmi.

A chodili od národa k národu a z kráľovstva k inému ľudu.

Nedopustil niktorému človekovi, aby ich utiskoval, a karhal kráľov pre nich

povediac: Nedotýkajte sa mojich pomazaných a mojím prorokom nerobte zlého!

⁴⁵ Chcem z tohto vziať tému, „Rešpekt.“ Čítame tu, ako Dávid volá k Pánovi... Rešpekt je to, čo dlžíme Bohu. A to je tá jedna vec, ktorú by som chcel dostať do srdca každej osoby, ktorá je dnes večer tu, že vo všetkých veciach, ktoré vidíme sa diať, musíme tomu dať rešpekt. Vidíte, musíme to rešpektovať. A Dávid povedal, že keď bol Izrael len v malom počte, možno Abrahám, Izák a Jakob, o ktorých hovorí, bolo ich len pár mužov, že on pre nich karhal národy a kráľov. Boh karhal národy a kráľov hovoriac, „Nedotýkajte sa mojich pomazaných a nečiňte mojím prorokom zlého.“

⁴⁶ V knihe Kazateľa v dvanásťtej kapitole, trinásty verš, je napísané toto. „Počuj záver celej tejto veci: Boj sa Boha a zachovávaj Jeho prikázania, lebo to je plnou povinnosťou človeka.“

Záver celej veci je báť sa Boha. A vy nemôžete mať rešpekt, kým nemáte bázeň. Musíte mať Božiu bázeň. Šalamún tiež povedal v Prísloviach o bázni Božej, že ona je počiatkom múdrosti: bázeň Božia je počiatkom múdrosti.

Tak to neznamená, že vy sa Ho obávate, ale to znamená, že vy Mu preukazujete rešpekt a úctivosť. A keď rešpektujete Boha, máte

bázeň Božiu. Bojíte sa, že by ste sa Mu mohli znepáčiť v nejakej veci, bojíte sa, aby ste neurobili niečo zlé. Nechceli by ste...

⁴⁹ Mám bázeň pred mojou matkou. Mám bázeň pred svojou manželkou. Mám bázeň pred svojou cirkvou. Mám bázeň pred všetkými Božími sluhami, aby som niekde na ich ceste nepoložil kameň potknutia. Mám bázeň pred ľuďmi. Mám bázeň pred ľuďmi mesta, aby som neurobil niečo zlé a nespôsobil, že si budú myslieť, že nie som kresťanom.

Vidíte, vy to musíte, predtým, ako môžete mať rešpekt, musíte mať bázeň. A Boh to vyžaduje, On vyžaduje rešpekt. Boh to skutočne vyžaduje. A bázeň ho prináša. A my vieme, že bázeň prináša rešpekt.

⁵¹ Tak vezmite napríklad človeka, ktorý je farmárom alebo možno pracuje v nejakej dielni a nikto na neho nezvracia úvahu. A nech len dostane prácu v policajnej jednotke a nech ide na ulicu ako policajt so znakom na uniforme (Pričom deň predtým by s ním nikto ani neprehovoril), „Ahoj Ján. Ako sa máš?“ Vidíte, prečo je to? To je taký určitý strach alebo bázeň alebo rešpekt práve kvôli tomu. Možno, že zostane zvolený za primátora mesta alebo možno...

⁵² Kým by bol dnes večer prezident Kennedy, ak by nebol prezidentom Kennedym? Čo ak by bol tým istým človekom, ktorým je, ale pracoval by len vo fabrike Colgates tu dolu za štyridsať dolárov na týždeň? Vidíte? On by tu prešiel mestom a nikto by si ho vôbec nevšimol, jedine jeho blízki spoločníci. Ale tým, že je prezidentom Spojených štátov, zasluhuje si rešpekt. Vidíte?

⁵³ A pretože Boh je Bohom, On vyžaduje rešpekt. To je pravda. A my Ho musíme rešpektovať a mať pred Ním bázeň, ktorá prináša rešpekt. Boh to vyžadoval pre Samého Seba a pre všetkých Jeho sluhov. Boh vyžaduje rešpekt pre Jeho sluhov. Jeho sluhovia, ako vieme, že oni sú Jeho sluhovia? Pretože On týchto sluhov potvrdzuje Svojím Slovom. On týchto sluhov berie a robí ich sluhami Božími a dokazuje, že sú sluhami skrze to, že spôsobuje, že Jeho Slovo cez týchto sluhov pôsobí. Potom tak, ako rešpektujete toho sluhu, rešpektujete Boha. Tak keď ja rešpektujem vás a vy rešpektujete mňa a rešpektujeme jeden druhého, potom rešpektujeme Boha.

⁵⁴ Či nepovedal Ježiš, „Nakoľko ste toto urobili jednému z týchto mojich maličkých, Mne ste urobili. A lepšie by vám bolo, aby vám bol zavesený mlynský kameň na krk a boli by ste utopení v hĺbinách mora, ako pohoršili jedného z nich. Lebo hovorím vám na ich tvár... Ich anjeli vždy hľadajú na tvár Môjho Otca, ktorý je v nebesiach.“ Tak vieme, že oni

sú... Že my, súc deťmi Božími, sme časťou Boha. A Boh vyžaduje tento rešpekt. A potom Boh ukazuje, kým sú Jeho deti. Vidíte? On to ukazuje znameniami a zázrakmi a tým, že sa to deje.

⁵⁵ Tak začneme teraz s touto otázkou a vyvoláme niektorých týchto ľudí. Tak ak by som mal povedať o jednom, ktorým by som začal, pomyslel by som na... Vezmime na chvíľu Noeho. Noe mal zjavenie od Boha, hoci to bolo v protiklade ku všetkému, čo veda mohla dokázať, že je pravdivé. Ale on jednako hovoril s Bohom a Boh hovoril s ním. A on išiel a pripravoval archu, kde tí posmievači (Ako Biblia hovorí, že tu budú v posledných dňoch, takí, ako boli tam v tých dňoch), ako sa títo posmievači Noemu posmievali. Nuž, oni si mysleli, že on stratil hlavu, pretože staval archu. Ale Boh priviedol na tých posmievačov súd, pretože oni nepočúvali toho posla Božieho a neprišli do archy pod jeho kázaním, tak potom Boh poslal Božský súd na zem. Najprv urobil prípravu pre všetkých, ktorí to chceli prijať, aby unikli, a potom, ak oni neunikli, zostala tam už len jedna vec. Ak nevzali Božiu prípravu k úniku, potom pozostala už len jedna vec, a to je Božský súd.

⁵⁶ Môžete urobiť len dve veci: leží tam len milosť alebo súd. Musíte prijať jedno alebo druhé. To je to, kde dnes večer stojíme. Buď vezmeme Božiu milosť alebo budeme stať pred Jeho súdom. Neexistuje jednoducho žiaden spôsob, ako to obísť. Boh vždy robí cestu úniku pre tých, ktorí túžia uniknúť. Potom On má... To, čo je zanechané, musí stáť pred Božím súdom, nie pretože Boh chce, aby pred tým stáli, ale pretože oni si sami vybrali. Rozumiete? Oni si sami vyberajú. To je to, kde dnes večer stojíme, priatelia, pred tou istou vecou. Môžeme vziať buď Božiu cestu úniku alebo vziať Jeho súdy, jedno alebo druhé, ktoré len chceme. Či nie ste dnes večer šťastní, že môžete prijať cestu úniku? Pretože všetci, ktorí odmietnu cestu úniku budú musieť prísť pod súd.

⁵⁷ Potom je tam ďalší muž, o ktorom by som rád hovoril. Bol to veľký, mocný prorok menom Mojžiš. Ľudia, Izrael, mali porozumieť podľa Písma, že Boh ich ide vyslobodiť a že ich ide vyviešť von z Egypta. Ale akonáhle mal Boh Svojho muža pripraveného a poslal ho dolu do Egypta, oni ku nemu nemali žiaden rešpekt. Oni ho odmietli a povedali, „Či nás zabiješ tak, ako si zabil toto Egyptana?“ A to spôsobilo, že museli zostať v zajatí ešte ďalších štyridsať rokov. Zostali v otroctve, pretože odmietli rešpektovať toho vysloboditeľa, ktorý ich prišiel vyslobodiť. To ich znovu umiestnilo do otroctva, nie pretože by Boh chcel, aby tam zostali (Čas bol presne na mieste), ale oni zostali ďalších štyridsať rokov, pretože odmietli akceptovať Božiu poskytnutú

cestu úniku. Ó, ako verím, že to je to isté, čo sa deje dnes večer. Tá istá vec. Rozumiete?

⁵⁹ Tým, že odmietli cestu von a Boh bol rozhodnutý a už povedal Abrahámovi a tamtým vo Svojej zmluve (Ako sme čítali o tom, čo Dávid spieval), On im zaslúbil, že On urobí určitú vec, tak Boh zachová Svoje zaslúbenie. On ich jednako išiel vyviešť, ale pravdepodobne asi celá ďalšia generácia vymrela. Tá stará generácia, ktorá sa smiala Mojžišovi, a tak ďalej, a neakceptovala to posolstvo, tá generácia (štyridsať rokov) vymrela a Mojžiš prišiel do ďalšej generácie. Rozumiete, čo mám na mysli? Ak to oni neprijmu, tak potom Boh nechá tú generáciu vymrieť a On privedie ďalšiu generáciu, aby to urobila. Tak oni to odmietli. A potom zistujeme, že táto ďalšia generácia, ktorá prišla, keď išiel Mojžiš dolu, aby sa potvrdil...

⁶⁰ Viete, Mojžiš sa veľmi bál ísť znovu dolu. Mojžiš mal teraz osemdesiat rokov a bol preč štyridsať rokov. A keď hovoril s Bohom pri horiacom kre, povedal, „Čo im poviem, že kto ma poslal?“ Boh nemal žiadne meno. Povedal, „Čo im poviem, že kto ma poslal?“ Povedal „Keď poviem, ‚Boh vašich otcov sa mi zjavil,‘“ povedia, „Kto je to Boh našich otcov?“ Tak čo im poviem?“

On povedal, „Povedz im, že SOM, KTORÝ SOM. A povedz im, že JA SOM TEN, KTORÝ SOM.“ A On povedal, „Čo je to v tvojej ruke, Mojžiš?“

Povedal, „Palica.“ A hodil ju na zem a ona sa premenila na hada. A vložil svoju ruku k prsiam a ona sa stala malomocnou a vytiahol ju a bola uzdravená.

Povedal, „Chod' dolu a vezmi tieto znamenia a vykonaj ich pred ľuďmi a to bude potvrdením. Podľa týchto znamení budú vedieť, že som ťa poslal k vyslobodeniu.“ Ó, brat. Boh to vždy robí. Boh vždy dáva nadprirodzené znamenia. Rozumiete?

⁶⁴ A teraz, keď prišiel dolu a povolal ľudí a urobil pred nimi svoje znamenia, celý Izrael uveril, každý jeden z nich. A oni išli rovno do paláca kvôli vyslobodeniu. A potom sa faraón rozhodol, že im nedá vyslobodenie, a tak Boh na faraóna zoslal súd. A vieme, čo sa stalo v Egypte.

Je zvláštne, že potom, čo videli udiat' sa všetky tieto znamenia, a potom prichádzajú k Červenému moru a zisťujú, že práve ten istý Boh, ktorý vykonal všetky tieto znamenia, potom tu pri Červenom mori pochybovali v Boha, práve v Toho, ktorý bol schopný urobiť im cestu úniku.

⁶⁶ Tak tu je to, kde robíme našu chybu. Keď nás zasiahne nejaká malá nemoc, nejaká malá pohroma, alebo nás zastihne na ceste nejaký malý problém, potom odpadáme. Nejaký mladý obrátený, niekto si z neho urobí žarty a povie mu, „Vieš čo, ty nie si nič, len náboženský fanatik.“

„Ja neznášam byť nazývaný náboženským fanatikom.“ Vidíte? Tu to máte, dostávate sa do pochybnosti. To je ten čas, kedy musíte stáť. To je ten čas, kedy musíte rešpektovať posla. To je ten čas, kedy máte dať slávu Bohu.

⁶⁹ A Mojžiš povedal, „Toto všetko som pred vami urobil, týchto desať zázrakov. A Boh vám dal desať zázrakov, a potom sa obávate mora? Istotne. Koľko viac ešte bude treba, aby ste verili?“ On odišiel, vzal svoju palicu a držal ju pred morom a prišla búrka a odfúkla to na jednu stranu a oni potom prešli. A akonáhle sa tam dostali, ihneď sa začali sťažovať, že nemajú žiaden chlieb. Vidíte? Je to to isté. Potom Boh dal, aby pre nich pršal chlieb z neba. Potom sa sťažovali, že nemajú žiadnu vodu. Oni mali jednu sťažnosť za druhou. A všimol som si...

⁷⁰ Poviete, „Dobre, možno oni boli tým neobráteným typom.“ No, možno boli. Je pravda, že s nimi bol zmiešaný zástup. Ale chcel by som vám pripomenúť jednu ďalšiu vec. Ak Boh poslal posla a potvrdil ho znameniami, že on je poslom poslaným od Boha, potom je to na nich, aby tohoto posla poslúchali. Presne tak. Oni musia toho posla poslúchať a mať k tomu poslovi rešpekt. Pozrite na Jozuu a Kálefa, oni zostávali rovno po jeho boku. Tak veru. V čomkoľvek bol Mojžiš, oni v tom boli tiež. Či mal Mojžiš pravdu alebo sa mýlil, oni zostávali jednako s ním, pretože oni vedeli, že on je Božím poslom.

⁷² A potom tam nachádzame, že jedného dňa, dokonca Miriam, prorokyňa, a Áron, najvyšší kňaz, si robili žarty z Mojžišovej manželky, pretože bola Etiópka, a pomysleli si, „Či nebolo dosť žien v našej vlastnej skupine, aby sa oženil? Namiesto toho, aby išiel tam dolu a oženil sa s takou ženou?“ To nebol Mojžišov výber, to bol Boží vyber pre Mojžiša. A keď si z toho robili žarty, tak rozhnevali Boha, až zasiahol Miriam, prorokyňu, malomocenstvom, bola to Mojžišova vlastná sestra. Čo s tým? Ona, prorokyňa, ale čo robila zlé? Ona si robila žarty a bola neúctivá k Božiemu poslovi, poslovi zmluvy toho dňa. A bola neúctivá. A tak isto Áron, veľkňaz, ktorý bol samotnými ústami Mojžiša (tak veru), a on bol s ňou.

A potom Áron, keď videl, ako je jeho sestra zasiahnutá malomocenstvom, vyšiel za Mojžišom a povedal mu, „Či necháš, aby tvoja vlastná sestra zomrela?“

A Mojžiš vošiel do stánku a padol pred Pánom a začal plakať a volať k Bohu, prosiť o milosrdenstvo pre svoju sestru. A Duch Pánov zostúpil a povedal, „Zavolaj Árona a Miriam, aby sa postavili tu pred Mnou.“ Ó!

Boh vyžaduje rešpekt. Boh posielala Svoje poslanstvo, vy to počúvajte a buďte k tomu úctiví. Nestarajte sa o to, či to nazývajú bandou náboženských fanatikov alebo akokoľvek to nazývajú, nech si svet robí, čo chce, ale vy preukážte rešpekt.

⁷⁶ Tak tam stála Miriam. Boh povedal, „Zavolaj Miriam a zavolaj Mojžiša... vlastne zavolaj tu Árona, svojho brata a sestru, aby sa postavili pred Mnou.“ A keď prišli pred Boha, Boh povedal, „Či sa nebojíte Boha?“ To povedal veľkňazovi a Miriam, prorokyni. Povedal, „Ak bude medzi vami niekto, kto je duchovný alebo prorok, Ja, Pán, sa mu dám poznávať. Ja budem k nemu hovoriť vo videniach a zjavím mu Samého seba vo snoch, a tak ďalej, ak je duchovný alebo prorok.“ Ale povedal, „Môj služobník Mojžiš, hovorím s ním od ústa k uchu.“ Povedal, „Či sa nebojíte Boha?“ Inými slovami, „Keď hovoríte o Mojžišovi, hovoríte o Mne. Ak nedokážete rešpektovať Mojžiša, nerešpektujete Mňa.“ Povedal, „Či som medzi vami nedokázal, že on je Mojím sluhom? A vy k nemu nemáte vôbec žiadnu úctu.“

Čo by to bola za lekcia pre ľudí tohto dňa: žiaden rešpekt, žiadna úcta.

Tak On povedal, „A pretože ste to neurobili, to je ten dôvod, prečo máš malomocenstvo. To je ten dôvod, prečo sa udiali tieto veci,“ povedal, „pretože ste mali vedieť, že toto je Môj sluha. Vy to viete, tak keď hovoríte niečo proti nemu, hovoríte to proti Mne.“

⁸⁰ A tak sa Mojžiš modlil, aby bol jej život ušetrený, a Boh jej život ušetril. Ona nežila potom veľmi dlho, zomrela. Ale bola očistená od svojho malomocenstva a bola mimo tábora sedem dní, viete, kvôli očisteniu, aby bola znovu očistená od svojho malomocenstva. Boh ju uzdravil.

Ale to, čo sa On snažil do nich dostať, bolo toto, „Musíte rešpektovať to, čo Ja robím.“

A ak to bol postoj Boha v tom dni, a Boh sa nemôže zmeniť, Boh chce, aby sme rešpektovali to, čo On robí. On to vyžaduje. Povedal, „Buď to budete rešpektovať, alebo sa niečo iné stane.“

⁸³ Jeden človek mi raz povedal... Bol to biedny človek a potuloval sa tu po trhu, aby mohol z niečoho žiť. Zrútil sa a bol vo veľmi zlom stave. Vierou je Luterán a oni mali komúniu. Nevládal ísť peši do zboru, tak si vzal taxík a povedal, že ho to stálo osemdesiat centov, aby sa tam dostal, a osemdesiat centov na cestu späť. Jeho sused, ktorý bol veľmi bezbožný, ho videl, ako sa raz ráno modlí modlitbu Pána, a vysmial sa mu a robil si z neho žarty. Povedal svojmu susedovi, povedal tomuto človeku, „Kam to ideš taxíkom takto ráno?“

Povedal, „Máme komúniu. Idem do zboru.“

Povedal, „Čo je to komúnia?“

Povedal, „Keď berieme chlieb a víno.“

On povedal, „Ja som mal dnes ráno tiež pri stole svoju. Plátok bieleho chleba a deci whisky.“

⁸⁵ Viem o troch chlapcoch, ktorý sa raz vysmiali v cirkvi kvôli komúnii, poznám ich. A oni išli hore do hotelovej izby a kúpili si šunkové sendviče a fľašu whisky a mali tam svoju komúniu a robili si žarty z komúnie, ktorú mali v letničnej cirkvi. Za menej ako tri mesiace od vtedy, všetci traja boli... Jeden bol mŕtvi a dvaja boli v blázinci.

Nemôžete nerešpektovať Boha. Musíte Boha rešpektovať. Ak tomu neveríte, len buďte ticho a držte sa od toho preč. Alebo to robte a pridajte úctivo a rešpektujte to. Nerobte si žarty z ľudí v Duchu. Nehovorte o ľuďoch, ktorí uctievať v Duchu Božom. Nechajte ich tak.

⁸⁷ Stál som tam rovno na rohu, kázal pred nejakými rokmi, ešte ako chlapec kazateľ. A prišla tam jedna žena, ona bola vierou katolíčka, ale vedel som, že jej manžel je katolík, ona nebola nič a bola to veľmi pekná, dobre vyzerajúca žena, mala asi dvadsať rokov, dvadsaťdva. Poznal som ju už ako dievča ešte tu v meste. A ona tam prišla a postavila sa a povedala, „Nedovolila by som ani svojej krave mať to náboženstvo, ktoré má William Branham.“

A ďalší večer, predtým, ako som sa k nej mohol dostať, som počul, že zomiera v nemocnici a stále nevedeli, čo ju zabíja... Zomierala tam v nemocnici a jej manžel prišiel za mnou. Povedal... On bol katolík. On prišiel a povedal, „Pod' rýchlo a povedz modlitbu za moju ženu, ona na teba celý večer volá a zomiera!“

⁸⁹ Dobre, povedal som, „Pôjdem.“ A nastúpil som do auta a opustil zhromaždenie a išiel som do nemocnice. A vybehol som hore schodmi a stretol som sestričku a ona povedala, „Už je mŕtva.“

A on prišiel, „Pod' a aj tak za ňu povedz modlitbu.“

Povedal som, „Je mŕtva.“

On povedal, „Aj tak povedz modlitbu.“

„To jej teraz vôbec nič nepomôže.“

Povedal, „Dobre, pod', pozri sa na ňu.“ A prišiel som tam. A ona mala také tmavočervené vlasy, myslím, že to nazývajú hrdzavé, veľmi pekná žena, mala zopár pieh po tvári a mala veľké hnedé oči. A tá žena, sestrička, povedala, „Billy, ona zomierala v takej agónii, až kričala tvoje meno tak hlasno, ako len mohla, a hovorila, „Povedzte mu, aby mi odpustil,“ až tie pehy na nej vystúpili ako nejaké bradavice.“ A tie veľké hnedé oči boli tak vystúpené a jej viečka boli napoly zavreté. Samozrejme, viete, čo sa deje, keď niekto zomiera, jeho obličky a vnútornosti sa hýbu, no, ona tam páchla a zomrela v takej agónii, pretože... Nie pretože nerešpektovala mňa, ale pretože nerešpektovala Evanjelium, ktoré som kázal a Boh konal znameniami a zázrakmi.

⁹¹ Pred nejakým časom v New Albany, zatiaľ čo som sa rozprával s jedným hriešnikom a viedol som ho ku Kristovi, bol to vysoký, drsný muž v servise. A jeden človek bol mojím priateľom, bol to jeho zať, ktorý mal servis hneď vedľa neho. Stál som tam a kázal počas obedovej prestávky, jedli sme sendvič a rozprával som sa s ním o Bohu. Cez deň sa snažím nájsť nejaké miesto, kde by som sa mohol ísť naobedovať, a snažím sa získať nejakú dušu pre Krista. On povedal, „Pán Branham,“ povedal. Sám som bol ešte len chlapcom kazateľom. Povedal, „Pán Branham,“ povedal, „moja matka mala taký druh náboženstva, také srdcom cítené náboženstvo.“ A slzy mu stekali po lícach.

Povedal som, „Ako dlho je to, čo už odišla?“

Povedal, „Pred rokmi. Vždy sa za mňa modlila.“ Povedal som, „Ten Boh, ktorý počul jej modlitby, sa jej na ne teraz snaží odpovedať.“

A ten človek tam vošiel a povedal, „Ahoj.“ Bol opitý. Povedal, „Hej, Billy, počúvaj.“ Povedal, „Kedykoľvek by si chcel prísť do môjho servisu,“ povedal, „Príď, ale,“ povedal, „neprihášaj sem toto tvoje staré fanatické náboženstvo.“

Otočil som sa a pozrel na neho a povedal som mu, „Kdekoľvek Kristus nie je vítaný, tak ja tam nebudem.“

A tak on sa otočil a povedal, „Ach, spamätaj sa, chlapče.“

A len som počul hlas vo svojom srdci, ako hovorí, „Budete žať, čo ste siali. Lepšie by vám bolo zavesiť mlynský kameň na krk a utopiť vás do hlbiny mora.“ A jeho žať ho rovno v to popoludnie prešiel dvojtonovým Chevroletom, nákladňákom, a rozmačkal ho na zemi.

Vidíte, musíte Boha rešpektovať, musíte, vy... Boh vyžaduje rešpekt a On to vyžaduje.

A tak Miriam mala vedieť niečo lepšie. Tak isto Áron to mal vedieť, mal vedieť, že Mojžiš bol vedený Duchom Božím, aby urobil to, čo mal urobiť.

⁹⁹ Pred pár dňami mi jeden baptistický kazateľ, ktorý je odtiaľto tu, napísal list. Ó, či ma tam on len poriadne nepretriasol, povedal, „Chlap, ktorý je tak lenivý ako ty, so službou, ktorá by bola rovnou Eliášovi a prorokom,“ povedal, „A potom ty sedíš doma a nerobíš nič...“

Billy v tom čase robil prácu sekretára a odpísal mu naspäť list. A pomyslel si, „Dobre, myslím, že mu odpíšem,“ povedal. Ale pomyslel si, že lepšie bude, keď si to najprv ja prečítam predtým, ako mu on odpovie. Ale malo to v sebe veľa diplomacie. Povedal, „Tak, toto teraz nie je môj otec, toto som ja.“ Povedal, „Práve ste povedali, že môj ocko má službu ako Eliáš.“ A povedal, „A povedali ste, že sedí niekde na brehu rieky s udicou v ruke alebo niekde v horách s puškou.“ Povedal, „Čo by ste povedali o Eliášovi, keď tam sedel tri roky pri jednom potoku,“ povedal, „Či neviete, že oni sú vedení Duchom Božím, aby robili to, čo robia?“ Vidíte, každý to chce posudzovať svojím vlastným spôsobom. Ale človek musí byť vedený Duchom Božím a vy tomu musíte preukázať rešpekt. To je všetko.

¹⁰¹ Tu prednávnom, jedna vzácna duša tu v meste videla iného brata, ktorý povedal, „Kde je Bill?“

On povedal, „Je hore v Kanade.“

Povedal, „Hádam išiel poľovať?“

On povedal, „Áno, išiel poľovať.“

Povedal, „Ach, to sú nezmysly, také niečo.“

V poriadku, ten človek nevedel, že ja som bol pod mocou Ducha Svätého skrze videnie toho TAK Hovorí PÁN vedený, aby som tam išiel. Čo potom urobíte v deň súdu? Čo by to pomohlo, keby som išiel k posteli toho človeka a modlil sa za neho? Po prvé, on mi neverí. A ľudia, keď chodia a hovoria takéto veci, ako keby som nevedel, že oni

tomu neveria? Hoci vás tľapkajú po chrbte a nazývajú vás bratom, jednako viete, že oni tomu neveria. Rozumiete? Oni tomu neveria. A môžete mať... Nemôžete pri nich urobiť žiadnu vec, oni vás zavolajú, aby ste sa za nich modlili, ale to im vôbec nič nepomôže, pretože oni to nerešpektujú (oni to znevažujú). Musíte tomu veriť. Pozorujte tých, ktorí tomu skutočne uverili, a pozorujte, čo sa deje. Vidíte, vy k tomu musíte mať rešpekt.

¹⁰³ Jezábel vo dňoch Eliáša, ako ona znevažovala Eliáša, ako ona... Eliáš bol v skutočnosti jej pastorom. Iste. Ó, ona by to neprijala. Och, nie, ona bola ateistka alebo neveriaca, ctiteľka modiel. A ona mala svojich pohanských kňazov. Ale jednako Eliáš bol jej pastorom. Boh ho tam poslal, aby bol pastorom. On bol pastorom, či... Či na ňu nenakričal a nepovedal jej všetky jej hriechy, jednako bol jej pastorom. Ona by to vôbec neprijala, ale ona ho znevažovala. Nenávidela ho. Iste, nenávidela. A čo sa jej stalo? Boh nechal, aby ju na ulici zožrali psi. To je pravda. Pretože, prečo? Ona znevážila posolstvo, ktoré Eliáš kázal.

¹⁰⁴ Boh požaduje rešpekt. Musíte ho mať. Ak niečo kedy dostanete od Boha, budete musieť Boha rešpektovať. A musíte to urobiť zo svojho srdca, z hĺbky svojho srdca. Musíte to urobiť.

Ale ona znevážila Boha, keď znevážila Jeho proroka. Tak ona vedela, že Eliáš je prorokom. Oni v Izraeli nemali nič, čo by sa mohlo porovnať s Eliášom. Jeho videnia a všetko bolo pred Bohom dokonalé. Ale on ich odsúdil. Ó, pre milosrdenstvo, áno. On kričal na každú denomináciu, na všetko ostatné. Všetko, čo sa nazýva hriechom, on to všetko odsúdil od toho najmenšieho po toho najväčšieho kráľa a všetkých, on si pred nikým z nich nedával servítku pred ústa. Ale oni museli vedieť, že on bol prorokom. Nemohli jednoducho od toho odísť a nevedieť to. Tak veru. Dokonca Achab sa ho snažil obviňovať kvôli tomu suchu. A on sa modlil k Bohu, aby poslal suchu. Áno, modlil. A povedal, „Mám moc zavrieť nebesia, že nebude pršať ani rosa nespadne, kým ju ja nezavolám.“

¹⁰⁷ Viete si predstaviť tú malú Jezábel s tou vymaľovanou tvárou, ako dupala hore dole po zemi, „Ten starý pokrytec, starý pokrytec, spôsobuje, že všetky tieto malé deti tu trpia,“ a všetko také. Eliáš sa ich snažil priviesť späť k Bohu, snažil sa získať národ späť pre Boha. Rozumiete? A vyzeralo to... Ona mohla povedať ľuďom, „A vy mi chcete povedať, že veríte v takéhoto človeka, ktorý takto uzavrie zem, až ani neprší ani rosa nepadá? A všetko jeho pokrytectvo alebo čarodejníctvo,“ akokoľvek to ona chcela nazývať. „A on nie je nič iné ako čarodejník a veštec alebo niečo také. On zavrel nebesia, nezaprší

a spôsobuje, že všetci títo ľudia trpia. A vy hovoríte, že to je vôľa Božia?“ To bola vôľa Božia.

¹⁰⁸ Nezáleží na ničom, vy sa musíte dívať na... Vy musíte Boha rešpektovať bez ohľadu na to, čo On robí. On vie, čo robí, vyzeralo to zle, deti trpeli, ľudia trpeli, dobytok zomieral, ovce zomierali, nikde nebolo vody, noci boli horúce a sparné, slnko bolo na oblohe počas dňa tak jasné ako med' po tri roky a šesť mesiacov. Eliáš tam sedel na vrchu a povedal, „Ani rosa nespadne, kým ju ja nezavolám.“ To je pravda. Ó, ako ho nenávideli.

¹⁰⁹ A keď ho našiel Achab, povedal, „To si ty, ktorý trápiš Izraela?“

Ten starý Eliáš sa mu pozrel rovno do tváre a povedal, „Nie, nie ja, ale to si ty, ktorý trápiš Izrael.“ To je pravda. Vidíte, dokonca ani Achab pre neho nemal žiaden rešpekt. Viete, čo Eliáš povedal Achabovi, povedal, „Pretože si preliat nevinnú krv Nábota, psi budú lízať aj tvoju krv na uliciach.“ A stalo sa to. Pretože oni znevážili Božieho posla. To je presne pravda. Oni to znevážili.

Tak Miriam to znevážila. Áron to znevážil. Nezáleží na tom, kto ste, kresťan alebo nie kresťan, stále musíte Bohu priniesť rešpekt a rešpektovať to, čo On robí, alebo potom trpieť následky. Je to buď prijať to alebo ísť pod súd, jedno alebo druhé, záleží na vás.

¹¹² Ako by som mohol hovoriť svoje svedectvo hodiny a hodiny o tom, čo som videl dosiaľ v mojom živote, čo som videl v iných krajinách a iných častiach zeme, a tak ďalej, tie veci, ktoré sa stali. Ale preskočím to, poviem len niečo, aby ste mali nejakú predstavu toho, čo sa vám snažím povedať, že musíte mať rešpekt. Videl som mladých ľudí, ako sedeli v zhromaždení a chichotali sa a smiali na zhromaždení a za menej ako dvadsaťštyri hodín mali zrážku na ulici. Videl som mladých ľudí, ako sedeli na zhromaždení a keď som v jednom roku bol na tom určitom mieste a na ďalší krát možno behom šiestich mesiacov, videl som, že sa vrátili späť na to isté miesto a prakticky každý jeden z nich bol preč alebo ležal niekde s chorobou a podobne. To je pravda. Musíte to rešpektovať.

¹¹³ Pamätám si jedného večera v Tennessee jedno mladé dievča, keď som vychádzal dverami a kázal som v jednej veľkej baptistickej cirkvi. Vychádzal som dverami a cítil som sa v ten večer vedený, aby som ju vyzval, aby prišla ku Kristovi. No, ona sa mi vysmiala do tváre, keď som ju vyzýval, aby prišla ku Kristovi. Ona bola náhodou jednou z dcér diakona. A ako som tam stál pri dverách v ten večer, ona si tam na

mňa počkala, keď budem vychádzať. Povedala, „Chcem teraz, aby si niečo vedel, nikdy viac ma už takto nestrápnuj.“

Povedal som, „Boh ťa volal.“

Ona povedala, „Nezmysel. Som mladá,“ povedala, „Na to mám ešte mnoho času.“ Povedala, „Môj ocko má pre nás všetkých doma dostatok náboženstva.“

Povedal som, „To nie je dostatok pre teba, sestra, lebo každý musí mať svoje osobné náboženstvo.“

Povedala, „Ak by som chcela niekoho, kto by mi o tom hovoril, tak by som si zohnala niekoho, kto má viac rozumu, nie niekoho, ako si ty.“

Povedal som, „Chod', povedz si, čo len chceš, mňa to netrápi, ale jedného dňa to budeš ľutovať.“

¹¹⁸ O nie dlhý čas som prechádzal tým istým mestom. A tu ona prechádza po ulici, v spodničke, ktorá jej visela, vykračuje si s cigaretou v ruke a ponúka mi whisky. Tá istá vec... A tu je jej svedectvo, ona povedala, „Pamätáš na ten večer, ako si ma vyzval?“ Povedala, „Bola to pravda.“ Povedala, „Duch Boží mi v ten večer svedčil a snažil sa ma doviest' do toho, aby som prišla.“ A povedala, „Odvtedy by som mohla vidieť dušu svojej matky, ako sa smaží v pekle ako placka, a smiať sa na tom.“ To je to, čo sa stalo. Vidíte?

Boha musíte rešpektovať. To je všetko. Musíš to robiť, brat. To je všetko. Jezábel' to znevážila.

¹²⁰ Pamätám si iný čas, boli určité neúctivé deti, boli vychovávané v jednom dome.

Eliáš vo svojich dňoch, samozrejme, ľudia ho nenávideli, pretože on zavolať na zem hlad. Boli niektorí ľudia, ktorí učili svoje deti, že Eliáš, človek, ktorý bol prenesený a vzatý do neba, že on bol len niekde zabitý a oni ho pochovali a ukryli. Oni tomu neverili.

Tak Elizeus zaujal jeho miesto a teraz bol on poslom dňa, potom, ako bol Eliáš vzatý hore. A tak prechádzal určitým mestom a tie deti, nejaké malé deti z toho mesta, vybehli a robili si z neho žarty a hovorili, „Povedz, ty starý plešatý, ty si nešiel hore ako Eliáš, že?“ Vidíte, oni neverili, že Eliáš išiel hore. Tu to je. Oni nezneuctievali toho človeka, oni zneuctievali jeho posolstvo. On bol nasledovníkom Eliáša. Mal pomazanie a Duch Eliáša bol na ňom. On išiel a robil práve tie isté veci, ktoré robil Eliáš. Haleluja.

Ježiš povedal, „Ten, ktorý verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, on tiež bude činiť.“ Áno. „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“

Oni to znevažovali. A oni znevážili Elizea, pretože on veril v Eliáša, pretože Duch bol na ňom. A on sa otočil a udral Jordán jeho plášťom a otvoril Jordán a prešiel a urobil ten istý druh zázraku, ktorý urobil Eliáš. A dokonca všetci kazatelia tam hore v škole prorokov povedali, „Duch Eliášov odpočíva na Elizeovi,“ a rozhlásili to po krajine.

¹²⁵ A ľudia, stavím sa, že sa smiali a hovorili jeden druhému, „Hej, hej, pozri,“ povedali, „Tá banda náboženských fanatikov, bláznov, hovorí, že ten človek išiel do neba bez toho, že by zomrel, že zostúpili kone. My sme žiadne nevideli.“ Samozrejme, že nevideli. Istotne nie, oni ich nevideli. „My sme nevideli žiadne kone. Nepočuli sme nikde žiadne kočiare. Nezmysel. Ten starec zomrel a oni ho pochovali a potom sa okolo toho snažia urobiť veľké haló.“ Práve tak, ako by povedali dnes, to isté, ako povedali o Ježišovi, hovorili, „Tak oni prišli v noci a ukradli Jeho telo.“ Oni dokonca aj zaplatili vojakom za to, aby toto povedali. Ale On vstal z mŕtvych.

A Eliáš bol vzatý v ohnivom voze s ohnivými koňmi.

¹²⁸ A keď tam prišiel tento mladý prorok a prechádzal mestom... A on už ako mladý muž stratil svoje vlasy. Išiel dolu a tak tieto malé deti za ním bežali a hovorili, „Hej, prečo si nešiel hore s Eliášom?“ Povedali, „Ty, plešivý, ty,“ vidíte? A oni mu preukazovali nerešpekt. A čo urobil Elizeus? Obrátil sa v moci ducha a preklial tie deti. Čo sa stalo? Z lesa vyšli dve medvedice a zabili z nich štyridsaťdva. To je pravda. Nerešpekt, neúcta, nemôžete to robiť. Musíte Boha rešpektovať.

¹²⁹ Ak by niektoré z tých detí povedali, ak by ich otec alebo matka povedali, „Pozrite sa, deti, ľudia hovoria, že Eliáš bol vzatý. No, my o tom nevieme, ale jednako ja neviem, či to tak je alebo nie, ale poviem vám niečo, najlepšie bude o tom nehovoriť nič. Len choďte vpred. Keď bude prechádzať okolo... Počuli sme, že dnes prechádzal mestom a ide tam mať zhromaždenie na ulici. Ak tam bude, ak vy, deti, budete na ceste, pôjdete dnes do školy a stretnete ho, len povedzte, 'Dobrý deň, reverend, ako sa máte, pane?' Alebo niečo také. Prehovorte k nemu.“ Ale namiesto toho niet pochýb, že im bolo doma povedané, ó, oni počuli ocka aj mamu, ako sedia pri stole a spolu sa smejú a hovoria, „To si ešte nepočula. Ľudia hovoria, že ten starý náboženský fanatik bol vzatý. Či sa niečo také dá veriť? A hovoria, že tento starý plešatec a on je tak plešatý ako tekvica, nemá ani tridsaťpäť rokov a prichádza sem dole a povedal, že bude mať na ulici zhromaždenie, a on očakáva, že budeme

veriť takému nezmyslu. No, on nie je ničím iným, len obyčajným podvodníkom. To je všetko. „Pretože on nepríde do našich cirkví. On je presne taký ako Eliáš, on nepríde do našich cirkví. No, tak on bude... V tom je pravdepodobne nejaké čarodejníctvo, nejaké triky, nejaký podvod, ktorý tam on má tak ako Eliáš.“ Oni mu neverili. A tak to boli tie malé deti učené doma.

¹³¹ Ak by boli učené úcte a rešpektu, tak by prišli pred Božieho proroka a poprosili by, aby sa za nich pomodlil. Ale oni boli učené, aby sa chichúňali a smiali a robili si žarty, ako to robia deti dnes. Nie, príliš mnoho si ich dnes robí žarty z pouličného zhromaždenia, robia si žarty z kázania Evanjelia.

Tak Eliáš ich prekliat v mene Pánovom. Nie kvôli tým deťom, ale kvôli neúcte tých rodičov, ktoré vychovali deti tak, aby znevažovali Boha. Vyšli dve medvedice a zabili z nich štyridsaťdva. Tak to bola neúcta. Boh vyžaduje rešpekt. Ale keď nerešpektovali Jeho proroka, nerešpektovali Jeho, bez ohľadu na to, či mu verili alebo nie, mali radšej držať zavreté ústa a držať sa od toho preč. Ale nie, oni do toho niečo museli vložiť. Oni niečo museli povedať, čo nemali povedať. A čo sa im stalo?

¹³⁴ Vezmime nejakých ľudí, ktorí to rešpektovali. Vezmime príklad Sunamitskej ženy a toho istého proroka Eliáša. Ona v skutočnosti nebola Izraelitkou. Ona bola zo Súnema, ale verila v Boha. Ako videla tohto muža prechádzať cez mesto a počula ho hovoriť, uvidela znamenia, ktoré on urobil.

V histórii sa hovorí, neviem, či je to pravda alebo nie, že jedného dňa sa svorka divých psov snažila chytiť nejaké malé dievča. Tak toto nie je v Písme, to je len nejaký príbeh, ktorý som čítal. A hovorí sa tam, že táto Sunamitská žena stála na rohu a uvidela, ako tieto psi idú zabiť toto malé dievča. A tento svätý muž prechádzal mestom a on zodvihol svoju palicu k Bohu a zvolal o milosť pre tieto malé deti a tie psi sa otočili a odišli od nich. Či to tak bolo alebo nie, zdá sa, že to tak mohlo byť, ja neviem.

¹³⁶ Ale každopádne, táto žena povedala, keď Biblia, keď ona „Rozpoznala, že toto je svätý muž...“ Ona rozpoznala, že niečo sa stalo. Ona uvidela, kým on je, a rozpoznala, že on je svätý muž od Boha. A namiesto toho, aby ho znevážila, ako to urobila Jezábel, ona mu preukázala rešpekt. Ona povedala svojmu mužovi, „Toto sme schopní urobiť, prosím ťa, postavme mu tu niekde malý domček. Dajme mu nejaké malé miesto, lebo on je unavený. Pozorovala som ho. Starne a všimla som si, ako mu šedivejú vlasy a ako mu visí brada a ide so

svojou starou palicou a tie jeho chudé ruky, ako kráča a má také chatrné ruky... A keď tu prichádzal a niesol tú malú nádobku oleja po svojom boku a má kus ovčej kože omotanej okolo seba, ide po horúcom slnku a zdá sa, že jeho telo je červené a spálené. A tak, prosím ťa, urobme mu tu také malé miesto odpočinku na ceste. Zožeňme staviteľa a nech sem príde a postaví mu také malé miesto a tam ho môžeme ubytovať, pretože spoznávam, že jeho duch, podľa jeho ducha, on je svätý muž. Je to muž Boží.“ Ó, ó, čo sa rozdiel.

¹³⁷ A tak jej manžel súhlasil a ona ... On možno povedal, „Drahá, ja som si tiež toho muža všimol. Počúval som ho, pozoroval som ho, videl som jeho skutky. Viem, že je to svätý muž Boží. Tak my to urobíme.“ A tak zavolali staviteľa a vystavili mu tam také malé miesto a dali mu tam posteľ, aby si mohol odpočinúť, aby si tak mohol ľahnúť a oddýchnuť, urobili mu tam miesto, kde si môže umyť nohy, dať trochu vody a podobne, a všetko mu to tam urobili. A keď ten prorok išiel okolo, samozrejme, to tak požehnilo jeho dušu, keď videl, že niečo bolo pre neho urobené. Povedal Geházimu, „Choď, zavolaj ju a opýtaj sa jej, čo by som pre ňu mohol urobiť, či by som sa mal prihovoriť u kráľa alebo u hlavného kapitána,“ on...

Ona povedala, „Bývam so svojimi ľuďmi a nemám žiadnu potrebu.“

Ale Geházi povedal, „Nemá žiadne deti. A jej muž je pokročilý vo veku, je už starý. Nemajú žiadne deti.“

Potom si viem predstaviť, ako tam Eliáš leží na tejto posteli, ktorou ho ona požehnala tým, že mu to dali, a mohol si umyť nohy a umyť si bradu a podobne, a ležal tam a bezpochyby videl videnie Pánove. Pretože tak sa to vždy deje. Povedal, „Choď, zavolaj ju a povedz jej, aby sa postavila sem pred o mňa.“ Ó! „Choď, zavolaj ju, pretože ona preukázala Bohu rešpekt. Choď a povedz jej, aby sem prišla.“

Keď sa postavila vo dverách, on povedal, „TAK HOVORÍ PÁN. Asi o tomto čase, na ďalší rok, budeš mať dieťa.“ A asi v tom čase na ďalší rok ona mala dieťa.

¹⁴³ Potom satan, keď mal ten chlapec asi dvanásť rokov a jedného dňa bol so svojím otcom vonku na poli, a satan povedal, „Zbavím sa toho dieťaťa,“ a tak ho udrel úpalom. A ten chlapec zomrel v matkinom náručí. Či ju to znechutilo? Nie veru. Povedala, „Osedlajte mi mula. A choďte napred a nezastavujte sa. Choďte na horu Karmel, tam na tú

horu, pretože jedného dňa tadeto prechádzal.“ Ó, tu to máte. To je rešpekt. To je rešpekt.

A jej manžel povedal, „Ideš za mužom Božím.“ Povedal, „Nie je ani novmesiac ani sabat, on tam nebude vo svojom...“

Ona povedala, „Všetko bude v poriadku, len mi osedlaj mula a dovoľ mi ísť.“ A tak išli.

¹⁴⁷ A dostali sa na ten vrch. A keď sa Eliáš pozrel zo svojej jaskyne a vyšiel von a pozrel sa na ňu a povedal, „Vyzerá to, že prichádza tá Sunamitská žena.“ Povedal, „Musí byť zarmútená.“ Povedal, „Choď jej naproti.“ A keď... On povedal, „Je zarmútená v srdci a Boh mi o tom nič nepovedal.“

Vidíte? Boh vám nemusí hovoriť všetko (Vidíte), tak On dokonca nehovorí ani svojim prorokom všetko. On robí len to, čo On chce robiť, On je Bohom.

¹⁴⁹ Eliáš tu povedal, „Boh...“ Čo ak by Eliáš povedal toto, „Prečo si mi nepovedal, prečo prichádza, prečo si mi o tom všetkom nepovedal?“ Potom by nič nevidel. Ale pre Eliáša to bolo v poriadku, čokoľvek to bolo... A čo ak by ona prišla k nemu a povedala, „Ty si povedal, že si služobníkom Božím? Ty pokrytec. Verím, že nie si nič iné ako náboženský fanatik.“ Vtedy by sa nič nestalo. Rozumiete? Boh nás niekedy skúša, aby videl, čo budeme robiť.

¹⁵¹ Tak namiesto toho ona bežala k jeho nohám a poklonila sa akoby Bohu. A povedala... Ona mu vyjaviť, čo bolo vo veci. A Eliáš povedal, „Vezmi si moju palicu a polož to na dieťa.“

A keď to povedal, tá žena povedala, „Akože žije Pán Boh a akože tvoja duša nikdy nezomrie (Ó), ty si sluha Boží a ja ťa neopustím. Zostanem rovno tu, až kým Boh nepošle videnie.“ Starý Eliáš tam zostal trochu dlhšie, potom si opásal bedrá, vzal svoju palicu a išiel.

Vošiel do izby, kde ležalo to dieťa, mŕtve dieťa. Chodil hore dolu, takto prešiel niekoľkokrát. Kvôli tej úctivej žene, žene, ktorá ho rešpektovala, a muž, ktorý ho rešpektoval a veril, že on je mužom Božím, on chodil hore a dolu po izbe, až kým Boh neodpovedal. Amen. Potom sa na to dieťa položil a ono kýchlo sedemkrát a on ho zodvihol a dal ho tej matke. Vyšiel von a vrátil sa do jaskyne. Pretože ona rešpektovala muža Božieho. Amen. Boh požaduje rešpekt.

¹⁵⁴ A čo Marta? Ona sa vždy starala o to, aby pripravila Ježišovi dobré jedlo. Mária chcela počuť Slovo Božie a tak si len k Nemu sadla a počúvala Ho. Nestarala sa o to, či sú obliečky na vankúše vymenené

alebo či sú záclony zaprášené alebo či majú čo jesť alebo nie, ona chcela len počuť, čo chce Ježiš povedať. Ale Marta mu vždy chcela uvariť dobré jedlo, chcela si byť vždy istá, že stolička je mäkká a že je dobre uložená a že všetko je pekne čisté. Ale ona chcela urobiť niečo pre Ježiša jej spôsobom a Mária chcela niečo urobiť zase svojím spôsobom. Ale jedného dňa, keď Lazár prišiel... Mnoho ľudí hovorí proti Marte, hovoria, že sa mala viac zaujímať. Ó, nie, počkajte chvíľu. Pozrite, prišiel čas pre Martu, aby sa preukázala. A potom, keď Ježiš... Keď Lazár, jej brat, zomrel, ona dala po Neho poslať, aby sa za neho pomodlil. On neprišiel. On to zavolanie ignoroval, išiel niekam inam. Dala znovu po Neho poslať a On stále to zavolanie ignoroval.

¹⁵⁵ Ale keď nakoniec prišiel, zdalo sa, že ona by mohla k Nemu prísť a povedať, „Prečo si neprišiel? Prečo si neprišiel, keď som ťa volala? Môj brat tam ležal chorý. Opustili sme svoju cirkev, opustili sme svoju organizáciu, urobili sme všetko, aby sme nasledovali Tvoje poslanstvo, pretože sme uverili, že Ty si mužom Božím. Ale ako môže muž Boží... A my, dve sirotky, tri deti sirotky, traja ľudia, ktorí sme sirotami, a naším živobytím bolo robiť pokrývky pre chrám. Boli sme tam členmi, naša matka a otec tam boli členmi. Ale pretože Ty si nás zlanáril, aby sme verili tomuto, čo sa Ty snažíš učiť, a hovoríš, že si Synom Božím a prorokom poslaným od Boha a tieto veci, ako Ti vôbec môžeme veriť, človeku, ktorý ma ani nepočúvne, keď na Neho volám? Keď som bola v potrebe a potrebovala som Ťa, Ty si ignoroval moje odkazy a išiel si ďalej. A ja som znovu dala poslať a Ty si to stále ignoroval. Prečo si urobil takú vec?“ Ak by to ona bola takto urobila, ten príbeh by bol býval dnes večer iný.

¹⁵⁶ Čo urobila? Dobešla rovno tam, kde bol, padla mu k nohám a povedala, „Pane, ak by si tu bol býval, môj brat by nebol zomrel.“ Ó, tu to máte. Čo robila? Ona preukazovala rešpekt. Ona bola v prítomnosti Božej a rešpektovala Ho. Nazývala Ho svojím Pánom. „Pane, ak by si tu bol býval.“ (Nie to, „Ja som po teba poslala.“ To bolo všetko zabudnuté.) „Tak, teraz si tu, keby si tu bol býval, môj brat by nebol zomrel.“

On povedal, „Tvoj brat znovu vstane.“

„Ó,“ povedala, „Áno, Pane, viem, že vstane v tom poslednom dni.“

A On povedal, „Ale Ja som vzkriesenie a život. Ten, ktorý verí vo Mňa, hoci by bol mŕtvy, jednako bude žiť. Ktokoľvek žije a verí vo Mňa, nikdy nezomrie.“

Verím, Pane, že Ty si Synom Božím, ktorý mal prísť na svet. A dokonca teraz, Pane (ó), dokonca teraz... (Nie, „Pane, Ty si mal urobiť toto a mal si urobiť tamto.“), ale dokonca teraz, čokoľvek požiadaš Boha, Boh Ti to dá.“ Hmm. To je to.

¹⁶⁰ Čo ak by sme to povedali dnes večer niekomu, „Ó, môj brat, verím, že čo poprosíš Boha, Boh ti to dá,“ prišli by tie isté výsledky. Ale bez ohľadu na to, koľko bol, ak bol... A my vieme, že On bol Synom Božím. Ak by si to ona nevážila, to by nikdy nefungovalo. Bolo to z jej srdca. Povedala, „Dokonca teraz, Pane, čokoľvek požiadaš Boha, Boh ti to dá.“ To je to. To je to. Ona to zo svojho srdca uverila. Ak by On išiel na poľovačku alebo na ryby, to by pre ňu nerobilo žiaden rozdiel. Nie.

¹⁶² Ak by Eliáš išiel na poľovačku alebo niekam, pre tú Sunamitku by to nerobilo rozdiel. Ona stále verila, že on je mužom Božím. Iste. Nezáleží na tom, čo urobil, on bol pre ňu stále mužom Božím, pretože ona videla Boha pohybovať sa v jeho živote.

A pre Martu nezáležalo na tom, čo sa stalo, ona uvidela, čo Boh pre neho urobil. Ona povedala, „Aj teraz, Pane, čokoľvek požiadaš Boha, Boh ti to dá...“ Ó, tu to máte.

On povedal, „Tvoj brat vstane.“ A tak On povedal, „Kde ste ho pochovali?“ A išli k hrobu. A On zavolať Lazára z hrobu potom, ako bol mŕtvy štyri dni. Prečo? Pretože Lazarova sestra vzdala úctu tomu, čím On je.

¹⁶⁵ Ak nedokážete rešpektovať človeka, rešpektujte ten úrad, ktorý má v Bohu. To je presne tak, rešpektujte ho. Ak prichádza kazateľ, váš pastor, vždy ho rešpektujte. Počul som zhromaždenia, ktoré hovorili o svojom pastorovi, ako len o ňom hovorili, zhadzovali ho, vysmievali sa mu. Ako ten pastor potom niekedy niečo pre vás urobí? Nebude to môcť. Vy nie... Ja nehovorím o tejto cirkvi, ale mám na mysli cirkvi, ktoré som videl, ak vy... Musíte milovať svojho pastora. Musíte vedieť, že on je ľudská bytosť, ale jednako Boh ho urobil svojím pastorom. Duch Svätý ho urobil dozorcem, potom vy ho podľa toho musíte rešpektovať. A nezáleží na tom, čo ten pastor urobil, ak ho vo svojom srdci rešpektujete ako Božieho sluhu, Boh vás za to bude rešpektovať.

„Ten kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal,“ povedal Ježiš. „Ten, kto Ma neprijíma, Ho nemôže prijať.“ Vidíte, oni hovorili, že Boh je ich otcom, a On povedal, „Váš otec je diabol.“ Tak vidíte, vy to musíte rešpektovať a veriť tomu, veriť, kým On je. Áno, Marta tomu uverila.

¹⁶⁸ A to je tá jedna malá vec, ktorej som sa dnes ráno dotkol, keď prišla tá žena, Sýrofeničanka. Pozrite, ako bola ostro odmietnutá. On tam bol ako Žid, ona pohanka a ona k nemu pribehla. Ona nevedela, ako k nemu pristúpiť, ale ona bola v potrebe a vedela, že On je Synom Božím. Uverila tomu. Ona... Ak Boh mohol odpovedať na modlitby iných, On odpovie aj na jej modlitbu. A ona vedela, že to, čo on povedal, bolo Božie Slovo. Ak to bolo Božie Slovo pre Židov, tak to tiež bolo Božie Slovo pre pohanov, čokoľvek On povedal. A Ježiš ju vyskúšal. Ona povedala, „Pane, zmiluj sa.“ Teraz pozorujte. Nie, ona povedala, „Ty, Synu Dávidov,“ pretože ona počula Židov hovoriť, „Ty, Synu Dávidov.“ Tak On pre ňu nebol Synom Dávidovým. Rozumiete? A povedala, „Synu Dávidov...“ To bol spôsob, ako k Nemu pristupoval Žid, pretože ona to tých ostatných počula hovoriť. Ona sa snažila prísť tak ako oni, pretože snažila sa vyjadriť rešpekt. Snažila sa preukázať svoju úctu. A ona to len nehrala, Ježiš by to poznal, ak by to tak bolo. Nie, On by to vedel.

¹⁶⁹ Ako tak prišla, povedala, „Synu Dávidov, zmiluj sa nad mojou dcérou, pretože je hrozne zmietaná diablom.“ On sa otočil a pozrel na ňu a povedal, „Nepatrí sa mi, aby som vzal chlieb deťom a hodil ho psom.“ Uf. To bolo silné, že? To veru bolo, nielen že odmietol jej žiadosť, ale ešte ju nazval psom. To je pravda. A pes je jedno z najnižších pomenovaní, ktoré sú v Biblii, viete. Tak On povedal, „Nepatrí sa mi, aby som vzal chlieb deťom a hodil ho psom.“

Ona povedala, „To je pravda, Pane.“ „Pane,“ vtedy to porozumela. On pre ňu nebol žiaden Syn Dávidov, ale bol Pánom. Povedala, „To je pravda, Pane. Je to pravda, ale deti jedia...“ Vlastne chcem povedať, „Psi jedia z omrvíniek, ktoré sú pod stolom pána.“ To ju dostalo. To bolo to. To bol rešpekt.

Ježiš sa k nej otočil a povedal, „Veľká je tvoja viera. Teraz choď domov a nájdeš svoju dcéru podľa toho, ako si uverila.“ To je to, prečo? To bol jej prístup.

¹⁷² Čo ak by sa bola otočila a povedala... On by sa otočil a povedal, „Nepatrí sa mi vziať...“ Inými slovami, „Nie je to správne.“

Povedzme, nejaký katolík by prišiel a povedal, „Ó, brat Branham, ja viem, že Boh vypočúva tvoje modlitby za týchto ľudí tu. Pomodlíš sa za mňa?“

A ja by som povedal, „No, nie je správne, aby som vzal ten čas od týchto detí tu. Ja som tu, aby som sa modlil za týchto Letničných, nie

za vás, bandu katolíkov.“ Vidíte? Čo by ona povedala? Ó, človeče, viem si predstaviť, že by si odtiaľto vyšla s dupotom ako neviem čo. Vidíte?

Ale ona sa otočila a povedala, „To je pravda, Pane. To je pravda, Pane. Ale my sme ochotní... Psi sú ochotné jesť omrvinky spod pánovho stola.“

Vidíte? To Ho tam veľmi rýchle zaujalo. On sa otočil a povedal, „Veľká je tvoja viera.“ A potom nachádzame iný prípad... Vidíte, to išlo o jej prístup, ona mala rešpekt a úctu. Ona tým, ako uctila Jeho, uctila Boha.

¹⁷⁷ A tak nachádzame, že raz bol jeden Riman, on bol veľkým človekom a mal rád Židov. A mal jedného sluhu, ktorý bol chorý. On sám sa necítil hodný ísť a poprosiť Ježiša.

Vidíte, vy sa vždy chcete cítiť omnoho menšími, akí ste. Nikdy nebuďte veľkí vo svojich vlastných očiach. Rozumiete? Tak ak ste veľkými, nech to niekto iný o vás povie. Rozumiete? Ale teraz, keď ste... Táto žena, vlastne tento muž, on povedal, že on je Rímskym stotníkom a má chorého sluhu, a tak dal poslať, aby tento chorý sluha bol uzdravený. A Ježiš povedal, „Pôjdem a uzdravím ho.“

¹⁸⁰ A tak, ako bol na svojej ceste, ten Riman Ho videl prichádzať. Predstavujem si, že povedal, „Ó, tu prichádza Ten Svätý. Tu prichádza Ten Svätý. A ja som len bezvýznamný pohan. Som Rímskym stotníkom, som generálom, som dôstojníkom. Ja nie som Židom a ja nemám žiadne právo, aby ku mne prišiel Ten Svätý Muž.“ Vidíte ten rešpekt? Vidíte? „Ja nemám právo, aby Ten Svätý Sluha Boží vstúpil do môjho domu.“

Uvidel Ho, ako prichádza k dverám a zavolať na Neho, povedal, „Pane, ja nie som hoden, aby si prišiel pod moju strechu.“ Možno, že mal ako dom nejaký palác, stotník... Povedal, „Nie som hoden, aby si prišiel pod moju strechu. A necítil som sa hoden dokonca prísť ku Tebe a tak som nechal poslať jedného z Tvojich požehnaných ľudí, Židov. Ale mám tu sluhu, ktorý je veľmi chorý.“ A on povedal, „Ja sám som človek pod autoritou,“ povedal. „Keď poviem tomuto vojakovi, ‘chod’, tak on ide. Keď poviem tomuto, ‘príd’, tak on príde.“

¹⁸² Čo tam on povedal, „Viem, že Ty máš všetku moc, Ty môžeš prehovoriť k tejto chorobe, ‘chod’ a ona pôjde. A Ty môžeš povedať tomuto ‘príd’ a to príde.“ Vidíte? On rozpoznal. A ako mal tento stotník autoritu nad týmito vojakmi, tak isto Ježiš má autoritu nad každou nemocou a chorobou. „Len jediná vec, ktorú musíš, Pane, urobiť, je

prehovoriť slovo.“ To je všetko. „Len vypovedz slovo a môj sluha bude žiť.“

Ježiš sa zastavil, otočil sa k tým Židom a povedal, „Nenašiel som takejto viery ani v Izraeli.“ On povedal, „Teraz je to s tvojím sluhom v poriadku.“ Amen. Prečo? Pretože on to rešpektoval. On rešpektoval Ježiša Krista, ktorý bol Bohom nebies.

¹⁸⁴ Tak myslím, že je už dosť neskoro. Chcem ešte povedať túto jednu vec. Všetci tí, ktorí mali rešpekt, a tak ďalej, dnes je to nejako iné, je to odlišné. Boh môže dnes niečo urobiť a ľudia sa tomu budú smiať. Verím, že dnes sa to dosť zmenilo. Asi pred štyridsiatimi rokmi, keď Duch Svätý po prvýkrát začal padať, čo urobili ľudia? Pozatvárali tých kazateľov, nazvali ich náboženskými fanatikmi, v niektorých mestách im dokonca nedali ani jesť a všetko takéto. Oni si lámali kukuricu na kolajach, aby mohli prežiť. Čo urobili? Cirkev dostala ďalších štyridsať rokov utrpenia, išli cez všetko možné, boli dve vojny v takom časovom období, a to mnohé tisíce z nich pozabýjalo, keď už pravdepodobne mala byť doma.

¹⁸⁵ Tak čo by sa bolo stalo, keby začal Boh vylievať Ducha Svätého na cirkev v týchto posledných dňoch? Čo by sa bolo stalo pred dvadsiatimi piatimi rokmi, keď On začal posielat' dolu Svoje znamenia a zázraky a divy, čo by sa bolo udialo, ak by sa všetci ľudia zhromaždili... Čo urobili? Povedali, „To je hoodoo, je to hypnóza, je to mentálna telepatia, je to toto, tamto alebo iné.“ Čo ak by sa celý národ zišiel spolu a povedal, „Nech je požehnané meno Pánovo,“ čo ak by Metodisti, Baptisti a Presbyteriáni a všetci spojili svoje ruky a povedali by, „Vďaka Bohu, tu je to, čo sme očakávali. Duch Svätý je vylievajú. Tu je človek, ktorý vída videnia, sú tu medzi nami proroci, máme tu všetky tieto veľké dary, máme tých, ktorí hovoria v jazykoch, tých, ktorí kážu Božské uzdravenie, toto všetko je na nás vylievané. Vďaka Bohu, prišlo to cez takú malú pokornú skupinu, nazvanú Letniční. Poďme všetci späť spolu znovu do Biblie. Navráťme sa späť, bratia, pretrhnime svoje organizácie a buďme všetci jedným bratstvom.“ Veľké cirkvi by sa všetky spolu zjednotili dohromady, čo by sa bolo stalo? Brat, v kraji by nebola žiadna potreba mať nemocnicu. To je pravda. Nie, to by bolo také mocné a veľké pôsobenie darov a divov medzi ľuďmi, bol by tam taký rešpekt a cirkev by zrejme potom odišla Domov a nastalo by Milénium.

¹⁸⁶ Ale nie, oni to znevážili. Oni ich nazvali náboženskými fanatikmi. Noviny čakali, aby mohli povedať nejaké očierňovanie, niečo zlé, a nazvať to všetkými možnými špinavými slovami a podobne. A cirkvi sa tomu vysmiali, robili si z toho žarty a bavili sa na tom a odmietli

ich a snažili sa ich držať mimo miest a všetko možné s takým nerešpektom. Tak, mohol by som o tom veľa povedať, ale už je neskoro.

¹⁸⁷ Dovoľte mi prísť teraz ku modlitebni Branhama. Takže Boh začal na nás vylievať dary. Vidíme to. No, čo je darom Božím dnes? Je to Duch Svätý. Je to Duch Svätý, ktorý je v nás. Musíme to rešpektovať. Musíme to rešpektovať na každej osobe, na ktorú to prichádza. Musíme prijať Božie Božské dary. Keď On tie dary posielal, bez ohľadu na to, aké sú skutočné, to nám nikdy nepomôže, až kým sa nedostaneme na miesto, kde to dokážeme rešpektovať. Niektí môžu vydať proroctvo, ak neveríš v to proroctvo, to ti vôbec nič nepomôže. Musíš mať úctu a musíš to rešpektovať. Musíš veriť, že to prichádza od Boha.

Ver tomu, kým to nie je dokázané ako nesprávne. Potom, ak je to dokázané ako nesprávne, potom máš právo tomu neveriť. Potom s tým nemaj žiadne spoločenstvo. Ale pokiaľ je to dokázané ako pravda, potom tomu ver.

¹⁸⁹ Ako povedal starý Samuel v tom dni, keď chceli kráľa. Povedal, „Chcem sa vás opýtať jednu vec. Či som niekedy od vás zobral nejaké peniaze? Či som vás niekedy prosil, aby ste mi dali na živobytie? Alebo som vám povedal niekedy niečo v Mene Pánovom, čo sa nestalo?“ Povedal, „Vy nepotrebuje kráľa a mať kráľa vám nič neprospeje.“ A on im to povedal. Predniesol im tú otázku, „Či som vám niekedy povedal niečo ako TAK HOVORÍ PÁN, čo by sa nebolo stalo?“

Tak, a potom ľudia znevážili Samuela. Ó, my vieme, Samuel. To je pravda, my nemôžeme povedať, že si nám niekedy povedal niečo iné ako to, čo bola pravda, ale jednako my to stále chceme takto.“ Vidíte? Nesmiete to robiť. Musíte to urobiť Božím spôsobom.

¹⁹¹ Keď prijímame Ducha Svätého, to nie je potriať si ruky s pastorom. Prijatie Ducha Svätého je prijatie Krista vo vás, pretože On je Božím poslom dňa. Svätý Duch je Božím poslom a my Ho musíme rešpektovať. Keď on prichádza, nehovorte, „Hi, hi, hi. Pozrite na tú ženu, ako vykrikuje, ako plače a slzy jej stekajú po lícach. Pozrite na tamtoho muža, trasú sa mu ruky a trasie sa a plače. Viete, čo to je? To je len kopa vyrobenej emócie.“ Vy sa rúhate Duchu Svätému. Musíte to rešpektovať.

¹⁹² Spomínam si tu, ako prednávkom v Oregone, bolo to asi pred dvanástimi rokmi. A prišli tam dve katolícke reportérky. Nie pretože boli katolíčky, nejde o to, pretože ja mám toľko isto protestantov a ešte viac protestantov, ktorí si robia zo mňa žarty, ako katolíkov. A tak tieto

dievčatá prišli, aby podali správu. A akonáhle sa tam dostali, zachytil som toho ducha hneď, ako prišli, a povedal som, „Dobre, akú kritiku máte teraz vo svojom rukáve?“ A to jedno dievča si vytiahlo cigaretu a začalo a ja som povedal, „Nezapalujte si, kým ste tu v mojej kancelárii. Nechajte to tak.“

¹⁹³ Tak tam chvíľu sedeli a ona sa na mňa dívala, akoby hľadala, ako by ma mohla kompletne zjazdiť, a začala niečo hovoriť. Povedala, „Dobre, chcem sa vás opýtať nejaké otázky.“

Povedal som, „Hovorte.“

Povedala, „Ako to, že ste spojení s tou bandou tých náboženských fanatikov tu?“ Povedala, „Ste jedným z nich?“

Povedal som, „Som jedným z nich.“

A ona povedala, „Tak chcete mi povedať, že na tom môže byť niečo zbožné?“

Povedal som, „Ako katolíčka tomu nebudete veriť.“

Ona povedala, „Ako viete, že som katolíčka?“

Povedal som, „Viem, že ste katolíčka. Poviem vám, ako sa voláte a kto ste.“ To jej vzalo vietor z plachiet.

Povedala, „Tak vy mi chcete povedať, že takýto druh ľudí tu bude žiť na zemi a v nebi?“ Povedala, „Nechcela by som byť v nebi s takými ľuďmi.“

Povedal som, „Toho sa veľmi nemusíte báť. Pokiaľ zmýšľate takto, jednako tam nebudete. Rozumiete?“

Povedal som, „Toho sa nemusíte obávať.“

¹⁹⁹ Stál som tam a díval sa do jej tváre. Niekoľko bratov tam sedelo v budove. Povedal som, „Ja nechcem byť protivný. Ja vám len chcem dať poznať, na čom ste. Rozumiete?“ A povedal som, „Vy sem prichádzate, aby ste napísali niečo, čo zistíte, nejaké veci, ale vy nenapíšete to, čo som vám povedal. Vy z toho urobíte svoj vlastný príbeh. Len choďte vpred a urobte to, ale ja vám poviem jednu vec. Napíšete si akýkoľvek škandál chcete,“ a povedal som, „Ale predtým, ako zomriete, môj hlas vám bude znieť vo vašich ušiach. Ak nie, potom budete vedieť, že som falošný prorok.“ Povedal som, „Napíšete si, čo len chcete, je to na vás. Dávam vám slobodu napísať, čo chcete. Ale predtým, ako zomriete, budete počuť, ako vám môj hlas kričí do vašich

uší. To vám neurobí nič dobré.“ Povedal som, „Len choďte a napíšte si, čo chcete.“

²⁰⁰ Chvíľu tam stála. Povedala, „Tak, čo si myslíte o tej idiotskej skupine tam, ktorá minulý večer kričala a vystrájala?“

Povedal som, „To sú všetko Kresťania.“

„Kresťania?“

Povedal som, „Iste, sú to kresťania.“ Povedal som, „Sú to Kresťania naplnení Duchom Svätým.“ A ona povedala, „To nie je žiaden Duch Svätý.“

Povedal som, „Čo by ste nazvali Duchom Svätým?“ Chcel som vidieť, čo má ona o tom do povedania. Povedal som, „Chcel by som vám niečo povedať.“

Ona povedala, „Ja by som sa nechcela schádzať s takou skupinou ľudí.“

Povedal som, „Nemyslím si, že je to príliš nebezpečné,“ povedal som, „Ak by ste sa takýmto spôsobom schádzali.“ Povedal som, „Pretože ak by ste sa kedy spojili s Bohom, tak by ste sa schádzali s takýmto svätými.“ Ona povedala, „S biblickými svätými?“

Povedal som, „Áno,“ povedal som, „Vaša požehnaná panna Mária, ako ju nazývate, ktorá je vašou bohyňou,“ povedal som, „Predtým, ako jej Boh dovolil prísť do neba, musela ísť hore na deň Letníka a prijať Ducha Svätého a potácať sa pod mocou Božou ako opitá žena.“

Povedala, „To je klamstvo.“

²⁰⁶ Povedal som, „Buďte na chvíľku ticho.“ Otvoril som jej to v tejto knihe a povedal som, „Pozrite sem.“ Obrátil som to. Povedal som, „Tu je to rovno v tejto knihe.“ Odvrátila svoju hlavu. Povedal som, „Nemáte ani toľko odvahy, aby ste si prečítali Božie Slovo?“ Vidíte. Povedal som, „Iste.“ Vidíte, bola neúčtivá. Povedal som, „Teraz si môžete vziať svoju krabičku cigariet zo stola a ísť, ak ste hotová.“ Ale povedal som, „Chcem, aby ste vedela jednu vec. Napíšte si, čo len chcete, ale pamätajte na tie posledné slová, ktoré vám hovorím, ‘V Mene Pánovom, budete si toto pamätať predtým, ako zomriete.’“ Nakoniec vôbec nič nenapísala. To je pravda. Nechala to tak.

Čo je to? Neúcta, snažia sa urobiť si žarty, urobiť niečo a nevedia, čo robia. To je pravda.

²⁰⁸ Ale tu v modlitebni chcem, aby ste vy tu všetky tieto veci vedeli. Keď Boh začína vylievať Svätého Ducha na ľudí, viem, že niekedy... Videl som ľudí, ako konalí telesne, keď boli pod pomazaním Ducha. Videl som, ako išli do rôznych extrémnych vecí, ale nehovorte o tom nič. Rešpektujte to, skloňte svoju hlavu. Možno to nerozumiete, možno ani ja, ale jednako to chcem rešpektovať. Tak my musíme mať k Bohu rešpekt. A keď Boh vylieva Ducha Svätého, ja len ďakujem a poviem, „Ďakujem ti, Nebeský Otče. Ty niečo robíš pre tú vzácnu dušu, ktorá chce jedného dňa prísť do Tvojho Domu tak ako ja.“

²⁰⁹ A videl som ľudí, ako tu raz jeden brat, ktorý je v službe, kazateľ, povedal, že ja som o ňom hovoril. A išli sme a poslali sme mu všetky pásky. Bol to brat A. A. Allen. On povedal, že ja som si z neho robil žarty, keď som hovoril, že z jeho ruky vytekala krv a že on to nazýval počiatočným dôkazom Svätého Ducha. A ja verím, že to bola krv a olej, ktorá vychádzala z jeho rúk a z čela a podobne. On povedal, že ja som si z toho robil žarty a že som povedal, že to bolo z diabla. Poslal som to späť a napísal som mu list, povedal som, „Brat Allen...“ On napísal kúsok papiera a počuli ste to, „Milý brat Branham...“ A potom to rozposlal ako traktáty po celej krajine namiesto toho, aby prišiel a navštívil ma ohľadne toho, tak on urobil toto.

²¹⁰ A tak tu je to, čo som povedal. Povedal som, „Vezmem všetkých šesť večerov vo Phoenixe na páskach a pošlem ti ich a ukážem ti to.“ A Leo a oni im poslali tie pásky. Povedal som, „Iba jedinýkrát bolo tvoje meno spomenuté. Ľudia mi to položili na stôl a povedali, ‘Brat Branham, brat Allen bol práve v meste a povedal nám, že počiatočný dôkaz Ducha Svätého bolo krvácanie z rúk a krvácanie z tváre a olej, ktorý vytekal z ruky, že to je počiatočný dôkaz.’“

Povedal som, „Nesúhlasím s bratom Allenom ohľadne vecí počiatočného dôkazu Ducha Svätého, pretože nikde v Biblii nie je nič také ako krvácanie z rúk a olej, ktorý vychádza z tváre a rúk, ako dôkaz, že majú Ducha Svätého.“ Povedal som, „Svätý Duch je Božia moc v ich životoch. Kde Ježiš povedal, ‘Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.’ Rozumiete? ‘V mojom Mene budú vyháňať diablov,’ a tak ďalej.“ Ale povedal som, „Tu je jedna vec, ktorú by som chcel povedať o bratovi Allenovi, on je veľký muž Boží. Ak by som mohol kázať tak dobre ako brat Allen, tak by som ani nemal zhromaždenie s uzdravovaním, len by som kázal Evanjelium.“ Potom vidíte, potom, ako to on vydal na papieri a všetko možné, že som to urobil len na základe toho, čo niekto iný povedal. Ale dokonca aj keď som nesúhlasil s tým bratom ohľadne jeho teórie, istotne by som sa nechcel tomu bratovi rúhať.

²¹³ Potom, ako som tam stál v Minnesote v ten večer, v Minneapolis, Minnesota, a tam to bolo vo veľkej katedrále, v chráme, s Gordonom Petersonom. A tento chlapík napísal knihu proti A. A. Allenovi, on o ňom povedal všetko, čo sa len dá povedať, a povedal, „Dokonca mal tú odvahu, že napísal knihu ‘Hryzúci diabli’ o tej žene, ako ukazovala otlačky rúk, kde ju diabol hrýzol a podobné veci.“ Tak, samozrejme... (Ja neviem, či je to pravda alebo nie, pretože diabol je duch, vidíte, ale táto žena tvrdila, že prišiel veľký vlasatý diabol a dohrýzol ju celú po rukách a tvári a všetko možné.) A on povedal, „A. A. Allen napísal tú knihu.“ A ten človek, ktorý tú knihu napísal, napísal o mne pekný článok a on tu sedel rovno v zhromaždení v ten večer (Keď mi to brat Peterson a oni prišli povedať, tak on tam sedel) a on mňa vyvyšoval a potupoval A. A. Allena.

²¹⁴ Pomyslel som si, „Teraz je čas, kedy sa môžem brata Allena zastat.“ Tak som tam vystúpil a povedal som, „Čítal som dnes v novinách ten článok, kde tento určitý muž, ktorý je tu v meste, nie...“ Vedel som, že on tam práve sedí... Povedal som, „On tu povedal, že A. A. Allen... A všetku možnú kritiku.“ Povedal som, „Hoci si cením, čo ten človek povedal o mne a aký mi dal kompliment,“ povedal som, „že som nešiel po peniazoch a podobných veciach a mal som najčistejšie zhromaždenie z nich všetkých a podobne a pekné veci, ktoré povedal.“ Povedal som, „Cením si to.“ Ale ak ten človek, ktorý napísal tento článok tu v novinách, si to vo svojich poznámkach vôbec ani neoveril a povedal, že A. A. Allen napísal túto knihu ‘Hryzenie diablov’... A. A. Allen nikdy takú knihu nenapísal. Poznám toho človeka, ktorý to napísal.“ Povedal som, „On vôbec takú knihu nenapísal. A ak ten človek si to vo svojom článku ani neprevertil ani potiaľto, tak potom pochybujem, že to ostatné, čo povedal o bratovi Allenovi, je pravda.“ Zastával som sa brata Allena... A povedal som, „A okrem toho, ak by sa brat Allen mylil, radšej by som bol nájdený pri súde, že sa zastávam brata Allena, ak v omyle, keď sa snaží získať duše pre Krista, ako kritizovať to, čo sa ten človek snaží vykonať.“ Amen. To je pravda. Tak veru.

²¹⁵ Ktokoľvek vzyva Meno Ježiša Krista, som s ním, či je to protestant alebo katolík alebo čokoľvek, nie. Môžem s ním nesúhlasiť ohľadne teológie, ale chcem ho rešpektovať ako sluhu Kristovho a ako môjho brata. Rozumiete? A nezáleží na tom, čo robí, musíme prejavíť rešpekt Duchu Svätému. Presne tak. Tak veru. A keď to začneme robiť, potom bude Boh vylievať medzi nás požehnania. Ako malá skupina, ktorou tu sme, päťdesiat alebo šesťdesiat, možno tu dnes večer sedí sedemdesiatpäť ľudí, ak by sme sa len spolu zviazali a prejavili božský rešpekt Bohu a Duchu Svätému a čo On robí v tomto dni a rešpektovali

každý dar a každý úrad, ktorý On posielal do nášho streda, Boh bude ďalej vylievat' Svojho Ducha na nás a my porastieme v počte a budeme sa množiť. Neveríte tomu? Iste. Musíme mať k Bohu rešpekt.

²¹⁶ Skloňme teraz na chvíľu svoje hlavy k modlitbe. Predtým, ako sa budeme modliť, rád by som vedel, či je tu niekto, kto by rád povedal, „Brat Branham, chcem, aby si sa za mňa modlil, aby som mal väčší rešpekt k Bohu, aby som bol vždy schopný radšej držať svoje ústa zavreté proti Božím veciam, bez ohľadu na to, čo to je, a nech Boh umiestni do môjho srdca rešpekt pre každý Božský dar, ktorý On do cirkvi posielal.“ Zdvihol by si svoje ruky a povedal, „Modli sa za mňa.“ Nech ťa Boh žehná. Takmer každá ruka v budove a moja je tiež hore.

Bože, pomôž mi byť Tvojím sluhom. Pomôž mi rešpektovať mojich bratov, pomôž mi rešpektovať moje sestry. A každý Duch Boží, ktorý prichádza do zhromaždenia, či je to hovorenie v jazykoch, či je to výklad jazykov, či je to proroctvo, či je to dar rozpoznanie, čokoľvek to je, poviem, „Ó, Pane Ježišu, pošli ich. Pošli ich, ó, Pane. Som Ti tak vďačný.“

²¹⁸ Tak, Nebeský Otče, my vieme, že si Ty veľký a predivný Boh. My vieme, že Tvoj hnev je hrozný. Keď raz splanie Tvoj hnev, ó, to je hrozná vec. Hnev Boží môže zničiť svet v jednej sekunde. Ale keď sa Ty pozrieš dolu na krv Pána Ježiša, potom je Tvoj hnev odvrátený. Ó, ukry ma tam v Skale vekov. Pane Bože, zachovaj moju dušu prikrýťú krvou Pána Ježiša, nie len moju, Pane, a tiež tých, ktorí sú dnes večer tu. Milujeme Ťa, Pane. A každý dar, ktorý si nám dal, hoci nás môžu nazývať, čím len chcú, Pane, to stále ne... My nechceme mať s tým žiadnu vec, stále Ťa chceme rešpektovať, toho veľkého, veľkého Ducha Svätého. Milujeme Ťa, Otče.

²¹⁹ Ďakujeme ti za dary uzdravenia medzi nami. Ďakujeme ti za dar proroctva medzi nami. Ďakujeme ti za dar jazykov a dar výkladu. A, ó, Bože, modlíme sa, aby si ďalej pokračoval v posielaní darov medzi nás, darov veľkého Ducha Svätého. Ponad všetky veci, Pane, to najväčšie ocenenie, ktoré máme vo svojich srdciach, je za ten všedostačujúci Dar Ježiša Krista. Ďakujeme za Jeho milosť a Jeho milosrdenstvo, ktorý spôsobuje, že všetky tieto menšie veci sú pre nás dostupné skrze Jeho zástupné utrpenie a krvácanie na Golgote. On posväcuje ten jednoduchý ľud, ktorý Ho rád počúva.

A, Pane, sme tak radi, že Ty prichádzaš k bežným ľuďom. V Biblii, v knihe svätého Lukáša, čítame, že, „Obyčajný ľud Ho rád počúval.“ Dnes hovoria, „Ó, to je len taká banda obyčajných ľudí.“ Ale, Pane, to je tá skupina, ktorá Ťa počula, keď si bol tu v tele. Ten bežný

Ľud Ťa rád počúval. Tí nadutí, bohatí a mnohí z nich Ťa nechceli počúvať. Králi a mocnári a kňazi toho dňa Ťa nechceli počuť. Ale ten bežný ľud Ťa s radosťou prijal.

²²¹ A, Otče, my sme dnes večer obyčajným ľuďom a my Ťa radi prijímame. A my sme tak radi, ako boli oni, keď sa vracali a radovali a rozmýšľali, že to bolo také nádherné, a boli šťastní, pretože mohli niesť pohanenie Jeho Mena, kedy ich hanili a nazývali ich všetkým možným. A oni boli tak šťastní, pretože to pre nich bolo privilegium trpieť pre Meno Ježiša Krista.

Otče Bože, pripájame sa k tým učeníkom toho dňa a hovoríme, „Sme šťastní.“

Stojím tu dnes večer ako svätý Pavol za dávna, keď stál pred Agripom a povedal, „Cestou, ktorú nazývajú sektou (blázni), to je tá cesta, ktorou uctievam Boha našich otcov.“

A keď Agripa povedal, „Pavol, príliš veľa učenia ťa urobilo bláznivým.“

On povedal, „Ó, Agripa, ja som sa nezbláznil.“

A potom sa napokon dostal do miesta, kedy povedal, „Takmer si ma presvedčil, aby som sa stal kresťanom.“

On povedal, „Bol by som rád, keby si bol ako ja, ale bez týchto pút a reťazí.“

²²⁶ Ó, Bože, akú lásku Pavol mal, keď povedal, že radšej by on bol prekliaty, ak by mohli byť jeho ľudia spasení. Ó, Otče Bože, daj nám takú lásku jeden k druhému. Daj nám tú nezomierajúcu lásku, tú česť, ten rešpekt jeden pred druhým, aby sme boli natoľko Kresťanmi, že sa pozrieme na chyby jeden druhého a prehladame ich... Pretože človek mohol byť požehnaný Bohom a môže urobiť chybu. Ó, Otče, nech sa nedívame na tú chybu vediac, že ten vzácny brat, možno ho satan chytil nejakou pasce. Ale ak je to tak, modlíme sa, Pane, aby si mu alebo jej pomohol z toho miesta, aby sme mali tak lásku v našich srdciach ísť za tou stratenou ovcou a priviesť ju späť do ovčince. Udeľ to, Pane. Odpusť nám naše prestúpenia, ako my odpúšťame tým, ktorí hrešia proti nám. Udeľ to, Pane. Neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého. Lebo Tvoje je kráľovstvo i sláva i moc naveky. Amen.

227 [Brat Neville vydáva posolstvo proroctva – pozn.prekl. „Áno, hovorím ti dnes večer, Môj ľuďe, že som obrátil tvoju pozornosť na túto špeciálnu príležitosť, aby ste porozumeli veci, ktoré ku vám dnes večer

hovorím, ohľadne Mojej služby. Áno, hovorím ti dnes, dobre si urobil, že si počúvol Môj hlas a pozoroval na Môjho služobníka, ako ku tebe hovoril. Lebo v tento večer som znovu potvrdil úrad jeho služby. Áno, dokonca Môj sluha a Môj prorok, ktorého som priviedol do tvojej prítomnosti, hľa, tieto dva razy dnes, hovorím, nech sa tvoje srdce v tebe roztápa, pretože zjavujem v tejto večernej službe a v tomto dni ti znovu zjavujem úrad Môjho proroka na tento deň. Áno, hovorím, počúvni ho v týchto veciach, ktoré ti dnes večer priniesol, pretože, hľa, odplatím ti mnohými vecami, ktoré prídu do tvojho domu. A, áno, postarám sa o teba, ako sa nežný otec stará o svoje deti. A, hľa, Môj služobník, dnes večer, áno, znovu som ťa pozdvihol v očiach týchto ľudí, ktorí na teba hľadeli. A hovorím ti, služobník Môj, áno, som a bol som s tebou a, áno, ďalej budem s tebou a kladiem na teba veci, ktoré nasledujú úrad tvojho proroka. Áno, hovorím, že ťa požehnám mnohými vecami a na mnohých miestach. Hovorím ti dnes večer, potvrdzujem tentokrát v srdciach ľudí, že, áno, toto je ten čas, aby sme si tieto veci, ktoré by si mal vidieť, ujasnili, Môj ľud. Otvor svoje oči a prijmi to dnes večer, lebo hovorím ti, že som medzi vami, aby som vás hojne požehnal, hoci denne zužujem zástup, pretože niektorí neverili. Počuj ma dnes večer a obráť svoje srdce ku Mne a k úradu Môjho proroka.“
TAK HOVORÍ PÁN.]

Amen. Ďakujeme ti, Pane. Ďakujeme ti, Otče. Nech je Tebe chvála, ó, Svätý. Aký si slávny, Otče. Ako ti ďakujeme, Pane. Aká útecha je cítiť prítomnosť Ducha Svätého a počuť Ho hovoriť skrze ľudské pery rovno k nám, ako potvrdzujú to, že On stále zostáva Bohom a je v našom strede. Ďakujeme ti za toto, Otče. Buď ďalej s nami, Pane. Zhovievaj s nami, aby sme mohli byť Tvojím ľudom. Skrze Ježiša Krista to prosíme. Amen.

²²⁸ Či to nie je nádherné byť Kresťanom? Či to nie je nádherné poznať Boha a poznať Jeho prítomnosť? Pomysliet na to, že dnes, ako to On urobil dokonca po druhýkrát. Dnes On prehovoril k jednej sestre tu, prišiel vo forme Svetla a prehovoril k nim, pretože oni uverili posolstvu. On je slávny, že? Či Ho nemilujete? Koľkí Ho milujete z celého svojho srdca, z celej svojej duše? On je nádherný. Tak povstaňme teraz na svoje nohy, ako zaspievame tú starú dobrú pieseň, ktorú máme radi.

Milujem Ho, milujem Ho, lebo On prv miloval mňa,

A vykúpil mi spasenie na Golgote.

Ó, či nie je On nádherný? Ohromný. Tak teraz pamätajte, budeme mať zhromaždenie v stredu večer. A potom, ak bude Pán

chcieť, budem tu znovu v nedeľu, ak Pán bude chcieť. Modlite sa za nás počas týždňa. Ako skloníme svoje hlavy teraz k modlitbe, poprosím brata Nevilla, nášho pastora, aby sem prišiel a povedal vám tie posledné slová.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v januári 2018.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí